

FEDAI

Allaha Vatan ve Hürriyete

MARAŞ İMAM HATİP MEKTEBİNİN ŞEREF KÖSESİNDEN, İSTİKLAL MARŞI SÖKÜLÜP BODRUMA ATILDI. CAMİLERİN, DİYANET İŞLERİ REİSLİĞİNİN, İMAM HATİP MEKTEPLERİNİN KAPATILMASI İÇİN ORTAK BİLDİRİLER NEŞREDİLİYOR. GÖZLERİMİZ GÖRMEZ, KULAKLARIMIZ DUymAZ OLDU! İSMET PAŞA, EY İSMET PAŞA! LÜTFEN SÖYLER MİSİNİZ, BULUNDUĞUMUZ DİYAR HANGİ DİYARDIR? VE YİNE SÖYLER MİSİNİZ GETİRDİĞİNİZİ İDDİA ETTİĞİNİZ DEMOKRASİNİN NUMARASI KAÇTIR?

Utanız Öğretmenim

TARIK BUĞRA

— Kıbrıslı rumların Yunan desteği ile kurdukları katliâm çetelerinin adı nedir?

— Mukaddes Ordu!

Yani hristiyanlığa, din kuvvetine sığınan, «Haçlı Seferi» havasını bürünen bir hareket.

Biz mi dediniz? Ooo... biz?.. bize bakmayın; biz ilerici, biz uygar, biz lâyıkiz.. biz olmuşuz işte. Biz camileri de kapatacağız.. ki başımız göğersin!.

★

Yunan başvekiline sorarsanız, Kıbrıs'daki âdinin bayağısı gangsterlik «Helenizmin haklı dâvası»dır. Ve, böyle olunca da, kayıtsız şartsız desteklenecektir elbette Yunanistan tarafından.

Böyle olunca, yâni Helenizm, yâni bir ırk milliyet dâvası olunca!

Biz mi dediniz sayın öğretmenim? Ooo, biz?.. bize bakmayın; biz ilerici, biz uygar, biz halkçıyız.. biz olmuşuz işte. Biz milliyet gibi geri lâfları, kafataseçilikleri topyekûn lûgat dışı edeceğiz.. ki başımız hepten göğersin!.

★

Ne bakıyorsun öğretmenim? Senin derneklerinin federasyonu değil mi o; İmam-Hatip Okullarını kapatalım, camileri de kapatalım, Diyanet İşleri Reisliğini lâğv edelim diyen!.

Yüzsüz veya beyinsiz küstahlığı bu kadara vardiyan, ama bu arada orospuca icad edilmiş bir «gerici» lâfıyla bütün milli değer ve kuvvetleri de milletin yarattığı devlete kırdırmak isteyen bu sözcülerine karşı reaksiyonun ne oldu?

★

Utanız öğretmenim, utanız! Utanız ki, dini, milliyeti, kısacası varlığı düne kadar müs-

lüman Türk'ün elinde bulunan Yunanistan bugün, iki büyük kuvveti, dini ve milliyeti seferber ederek bize karşı çıkarken, senin federasyonun bizim iki büyük kuvvetimize birden bomba koymaya kalkışıyor.. ve sen bu yüzsüz veya beyinsiz küstahları aynı gün alaşağı edemiyorsun!.

★

Evet.. bir parça utanız lâzım öğretmenim; zira sizi üç beş cafcıflı lâfla aldatabildiler:

İlericilik mi? elbette, ama siz, ilericilik deyince ilericiliğin pişmiş armut gibi elimize düşüreceğini ummamalıydınız.

Gericilik mi? elbette.. ama siz gerici demekle kimsenin gerici, gericilik deyince de hiçbir şeyin gericilik olmayacağını hesaba katmamıydınız.

Bayrağı açanlar kimlerdir? Bayrak kimlere karşı açılmıştır? Hattâ bayrağın aslı astarı nedir? Bu üç büyük sorumluluğu umursamadığımız içindir ki, öğretmenim, ortaya çıkardığımız bayraklar bugün yüzsüz veya beyinsiz küstahlıklarını ana kuvvetlerimizi yıpratmaya, hiç değilse bütünden, ortak hedeften ayırmaya kadar vardiıyorlar.

Siz birleştirici, siz birlik ve sevgi unsuru olacak yerde, siz camiler kapansın, gerici ezilsin deyen yüzsüz veya beyinsiz küstahlara basamak, destek, üzenği, maske ha?..

Utanız öğretmenim, bir parça utanız. Ve beyannâmelerinde «komünizmle mücadele» lüzumunu yazmaya elleri varmayan bunları alaşağı edemediğiniz müddetçe çok, ama çok büyük bir sorumluluk altında, kişilikten mahrum kalacağınızı biliniz.

(Yeni İstanbul'dan)

Ankara Milliyetçi Öğretmenler Birliğinin Cemal Gürsel'e Telgrafı

Ankara Milliyetçi Öğretmenler Birliği başkanı kıymetli milliyetçi arkadaşımız, muallim Selâhattin Arıkan tarafından Cemal Gürsel'e, Başbakanlığa, Senato Başkanlığına, B.M.M. Başkanlığına; birer telgraf çekilmiştir. Bir sureti dergimize gelen bu telgraflarla Şükrü Koç'un önderliğindeki 33 ilerici derneğin Türk milliyet ve mukaddesatına saldırısı olan ortak bildirimleri şiddetle tel'in edilmekte, «Kızılay salonunda ge-

ricilikle mücadele paravanası arkasında güpegündüz komünizm himayeye alınıyor» denilmektedir. Cemal Gürsel'e çekilen telgraf şöyle sona ermektedir :

«Bizi, ahlâki ve karakterli bir milliyetçiliğin kurtaracağını buyurmuşunuz. Türk milleti ve milleti kurtaracak olan öğretmenler, bu büyük işaretin tatbikatını bekliyoruz.

En derin saygılarımızla.»

FEDAI

— Aylık Dava Dergisi —

Sahibi:
Ayşe Fedai Coşkuner

o—o—o

Neşriyat Müdürü :
Zübeyir Yetik

o—o—o

o—o—o

İdarehane adresi:

1032 Sok. No: 14 - İzmir

o—o—o

Abone Şartları:

Yıllığı : 10 Lira

o—o—o

Dizgi ve Baskı:
«Karınc» Matbaacılık
Koll. Şti. - İ z m i r

o—o—o

Gönderilen yazılar
iade edilmez.

o—o—o

Her türlü muhabere adresi:
Fedai Dergisi, P.K. 808, İzmir

Yıl: 1 Sayı: 10

Mayıs 1964

REKLAM ALMAZ

Suratımıza çarpan acı hakikatlar

56 yıllık sakat bir siyasetin bizi inhilâle sürüklediğini ve uçuruma götürdüğünü feryat feryat haykardık ise de sesimizi duyuramadık. Acaba Kıbrıs işinde düştüğümüz çukur olsun, günahlarımızı, yüzümüze vurdu mu?

CEVAT RIFAT ATILHAN

Kıbrıs davası siyaset bardağını taşırdı ve yanlış politikamızın tekmlil acı neticelerini önümüze serdi. Ortaya dökülen acı hakikatlar şöyle sıralanabilir:

Yer yüzünde tek başına kalmış, dostu ve yardımcısı olmayan bir millet. Bir zamanlar İslâm âleminin göz bebeği olan ve garbın hayranlığını üzerine çeken bir varlık idik. Kendi bindiğimiz dalı kese kese, kendimizi inkâr ede ede bu hale düştük. Ve daha acısı hadiseler her seferinde bize girdiğimiz yolun bir uçurum olduğunu bağırdığı halde, bu hatalı yoldan dönmek şöyle dursun, inadımıza düştüğümüz uçurumu derinleştirmekte ısrar ettik. Hiç bir acı misâl bizi gaflet uykusunda nuyandıramadı. Ama bu Kıbrıs işi. Kıbrıs işi. Ne Nato, ne Amerika ve hatta hatta ne Cezayirli din kardeşlerimizin aleyhine rey verdiğimiz Fransa.. Top yekûn şu hayran olduğumuz garp. Tek taraftarımız, tek elimizden tutanımız kalmadı bizim.. Dahası var: Bizi bu uçuruma sürükleyen büyük devletimizi parçalıyan İsrail Oğulları. Şu; Birleşmiş Milletlerde bütün köşe başlarını tutan, dünya matbuatına hakim olan yahudilerin bile ellerindeki vesaiti lehimize kullanmadılar.

Milletin vebalini omuzlarına alanlar, ve iktidar sandalyalarına dört elle sarılanlar, bu Kıbrıs işinin yüzde yüz, kalıbı kalıbına Girit dramının aynı olduğunun farkında değiller. Çünkü Kıbrıs işinin yüzümüze vurduğu ikinci acı hakikat da şudur: İçinde yaşadığımız de-

vir, milletlerin her şeyden evvel kendi kuvvetlerine güvenme ve dayanma devri olduğu hakikatıdır. Elden gelecek yardımları hesaba katanlar ve bunu da yanlış esaslara istinat ettirenleri sadece hüsrân bekler. Bizim İstiklâl Savaşlarına kadar, bütün Asya ve Afrika ve tekmlil İslâm Dünyası hakiki ve samimi dostumuz ve yardımcımız idi. Başta İngiltere, garp, Yunanistan ve dünya yahudiliği hem rakibimiz, hem de düşmanımız idiler. Biz bu tabloyu tersine çevirdik. Ve dostlarımızı düşman, düşmanlarımızı dost haline getirdik. Şimdi milletece acısını çektiğimiz perişanlığın ve aczin ve yalnız kalmanın birinci sebebi budur.

★

Birinci Dünya harbinde en büyük darbeyi ve hıyaneti yahudilerden gördük. Bize 1908 inkilâbını yaptıran onlardı. Çünkü başka türlü bir İsrail devleti kurulamazdı. 31 Mart faciası yahudi banker Jakop Şif'in dolarlarıyla yapıldı. Ve nihayet 1948 senesi Mayıs ayında yahudiler, kan, ateş, zulüm ve vahşetle Filistin'i çaldılar. Milyonlarca evlâdını vatanlarından kovdular. Bunlara karşı müslüman dünyasında bir mahşer kuruldu. Biz haksız tarafı tuttuk.

Bir milyon şehidiyle ve yedi senenin kahramanca mücadelesiyle istiklâlleri uğruna modern bir ordu karşısında kan dökken Cezayir aleyhinde rey verdik.

Yahudiler, 15 Mayıs'ta Filistin'i nasıl işgâl ettilerse. İngilizlerin teşviki ile barbar Yunan (Devamı 7. Sahifede)

Vatan Sevgisi Veya Endülüs Müslüman Devletinin Hazin Akibeti

İslâm Neşriyatı arasında «Yiğitlere Öğütler» isimli çok faydalı yeni bir kitap yayınlanmıştır. Kitabın müellifi meşhur din âlimlerimizden merhum İzmirli İsmail Hakkı'dır.

Eserin, elli yıl önce «Gazilere Armağan» adıyla Harbiye Nezaretince yazdırıldığı ve Birinci Cihan Harbinde iştirâk eden bütün subaylarımıza dağıtıldığı ön sözünden anlaşılacaktır.

Eserde her bahis, âyet ve hadislerin ışığı altında birer hutbeden farksızdır.

Şimdi bu çok faydalı eserin ihtiva ettiği konulardan sadece «Vatan Sevgisi» başlıklı bahsin son kısmını çok ehemmiyeti haiz ve ibret verici bulduğumuz için neşrediyoruz.

Rahmetli Üstad, burada vatanlarını korumasını bilmedikleri için, tarih sahnesinden silinen milletlere örnek teşkil ederek müslümanlığı sebebiyle bize yakın sayılan İspanyadaki Endülüs devletini misâl vermektedir. 800 yıl müslümanların elinde bulunan o memleketin, vatana ihanet yüzünden ellerinden nasıl çıktığı izah edilmektedir.

Endülüs müslümanlarının en son devlet merkezi olan Gırnata şehri, İspanya kralı Ferdinand tarafından muhasara ve tazyik edilmektedir. Bu sırada hükümdar bulunan Abdullah Es-Sağir'in topladığı büyük bir mecliste hamiyetli kumandanlardan Musa Bin El-Gazzan, tarihin kaydettiğine göre, vatan hainlerine şöyle hitabede bulunmuştur: (Bundan sonrası merhum İzmirli İsmail Hakkı'nındır)

★

«Gayretli müslümanlar! Teessüfler, matemler, ağlamalar, çocuklarla kadınların kârıdır. Gözyaşı yerine son damlasına kadar kanımızı döküp, mertli-

ğimizi gösterelim.

Vatan uğrunda şehadet şerbetini içenler katında bulunmak, son nefesinde, velinemeti baş ucunda ağlayarak ölmekten bin kat hayırlıdır. Siz düşmanı verdiği sözde durur mu sanıyorsunuz? Aldanıyoruz. Onların bizim kanımıza nasıl susamış olduklarına şimdiye kadar gördüğümüz haller büyük bir delildir. Eninde sonunda düçar olacağımız acıklı haller yanında şimdiye kadar korkusunu çektiğiniz ölüm hiç kalır. Mal ve mülklerini muhafaza endişesiyle namus ve şereflelerini terk eden korkaklar yakında nasıl her şeylerinin gözlerinde yağma olunacağını, mescid ve camilerin nasıl harabe haline getirileceğini, kızlarının, zevcelerinin alçak düşmanların alçak askerleri kucağında şarap kadehleri sunacağını görecektir. Ama ben nefsimce bütün bu feci âkıbetten kurtulmanın yolunu iyi bilirim, fakat Ümmeti Muhammed'e acırım.»

Bu kahramanca hitabeyle rağmen bu sefer kimseden ses çıkmadı. O kahraman da tek başına olduğu halde bir bölük İspanyol askerinin üzerine atıldı, bir haylisini tepeledi. Sonunda yaralanıp atından yere düştü. Fakat düşman eline geçmemek için sürüne sürüne kendisini denize attı. Allah onun cesaretini bizlere versin, şefaatine nail eylesin.

Nihayet.. Şehir teslim olundu. Düşman akla hayale gelmeyen ve hiç bir dine, mezhebe sığmayan fenalıklara kalkıştı. Verdiği sözü, ettiği vaadleri tamamiyle unuttu. Ne kadar camii şerif varsa derhal kiliseye çevrildi. O güzelim Elhamra Sarayına haç asıldı. Yüzlerce güzel İslâm kadınları Avrupa krallarına peşkeş çekilip hediye olarak gönderildi.

Nice müslümanlar zulüm ve azap içinde bırakıldı, ezildi. Nice ocaklar söndürüldü. Nice kıymetli kitaplar yakıldı, ilim irfan yuvaları mahvu perişan edildi.

Düşman ordusu şehre girdiği gün, hamiyetsiz hükümdar Ebu Abdullah es-Sağir bu acıklı halleri görmemek için şehri terketti, dağ yolunu tutup yüksek bir yere çıktı. Son olarak, hükümdarlık yaptığı şehre dönüp baktı. «Allahu Ekber» diye, derinden ah çekip, gözlerinden pişmanlık yaşları dökmeğe başladı. Rivayetlere göre oğlunun bu haline şahid olan anası Ayşe, ona şöyle seslendi:

«Ağla, hain, alçak ağla! Zira vatanını, saltanatını erkeğe koruyamadın. Şimdi kadınlar gibi gözyaşı dök de ağla!

Senin gibi hayırsız, namert bir evlât doğuracağıma keşki taş doğursaydım. Ağla, sıkılmaz ağla! Her taşı bir cevher câna bedel olan vatanının harabelerini gör de kahrından ağla!

Acaba sancağı şerif altında, can feda etmek üzere toplanan bahadırlara yardım edemez miydin? Aralarında olsun bulunamaz mıydın? Ecdadının düşmanlarına üstün gelemezsen bile, o uğurda ölemez miydin? Sen sarayları vatana tercih eder hasbahçelerde eğlenir idin, nefsinin bir dakikalık eğlenceleri için bunca şan ve şerefi ayaklar altına aldın, bir kerecik olsun geleceği asla düşünmedin. Ağla hamiyetsiz, ağla!

Gırnata'yı, Elhamra, Elbezaya saraylarını kimlere teslim ettin? Heybetli saldırıları ile daima düşmanları perişan eden bahadırları hangi düşmana karışı kullandın? Hani küheylân atlar? Hani ecdad yadigarı kes-

(Devamı 15. Sahifede)

ALTINCI MEHMET

TARİH:

Bu sayıda da okuyucularımızın tarih okuma merakını tatmin edebilmek için, tarihçi ve Türkçü Nihal Atsız Beğin «Türk Ülküsü» adlı kitabının 85-86-87. sahifelerinden Altıncı Mehmed (Vahdeddin) hakkındaki yazısını aynen neşrediyoruz.

Osmanlı padişahlarının en talihsizidir. Bu yüzden kendisine hain damgası vurulmuştur. Fakat hain değil, bütün Osmanlı padişahları gibi vatanperverdir. Veliâhd iken Almanyaya gittiği zaman Batı Cephesinde ateş hattı siperlerini gezmiş, herhangi bir umulmadık tehlikeye karşı başını eğmesi ihtar olunduğu zaman: «Türk başı düşman karşısında eğilmez!» cevabını vermiştir. Zeki ve otoriter bir padişahı. İttihatçılardan nefret ediyordu. Fakat Talât Paşa'yı çok beğenirdi. «Talât Paşa o zümre ile lekelenmiş olmasaydı ikimiz bu devleti kurtarabilirdik» demiştir.

Mütarekede, Saltanat Şûrası'nı toplayıp kısa bir hitabe ile oturumu açtıktan sonra salonu terkederken sarsılmış, yanında bulunan veliâhd Abdülmeccid Efendi (Son Halife) onun koluna girmeye mecbur olmuş ve gözlerinden yaşlar boşanan padişah: «Karı gibi ağlıyorum» demekten kendisini alamamıştır.

Niçin İstanbul'u terkedip de Anadolu'daki milli hareketin başına geçmediği sorulabilir. Sultan Vahdeddin bunu yapamazdı. İstanbul'u bıraktığı takdirde düşmanlar İstanbul'u bir daha Türklere geri vermezlerdi. Şehzadeleri de milli hareketin başına yollıyamazdı. İngilizlerin bunu bahane ederek kendisini atmaları ve askerî işgâl altındaki İstanbulu siyasi ve ebedî olarak işgâl etmeleri ihtimali vardı. İstanbul'u ve hanedanı kurtarmak için bas-kılara katlanarak oturmuş ve

Anadolu'da harekâta başlamaları için güvendiği kumandanları göndermiştir. Kâzım Karabekir Paşa'yı huzurunda kabul edip de bütün ümitlerin genç paşalarda olduğunu söyledikten sonra Anadolu'ya daha kimlerin gönderilmesini tavsiye edebileceğini sormuş, Kâzım Karabekir Paşa, Mustafa Kemal Paşa'nın adını söyleyince bunu memnuniyetle kabul etmiş, zaten kendi yâveri olan Mustafa Kemal Paşaya büyük güveni olduğu için onu da huzuruna davetle konuşmuş ve Anadolu'ya giderek teşkilât yapması için 40.000 altın vermiştir. Bu paranın mühim kısmı eskiden beri beslediği değerli yarış atlarını satmak suretiyle elde edilmiştir. Altıncı Mehmed iyi bir binici ve fıkıh bilgini idi.

Daha sonra milli harekete karşı takındığı tavırlar hep İngilizlerin baskısı ile olmuştur. Bunun hiçbir fiilî değeri olmadığını ve İngilizleri yatıştırmak için başka çare bulunmadığını, gurbet yıllarında en yakınlarından birine söylemiştir. Gurbet felâketine büyük bir metanetle dayanan Altıncı Mehmed, kendisini tahtından eden Mustafa Kemal Paşa aleyhinde hiç bir söz söylemediği gibi söyletmemiştir de. «Bunu ilerde tarih halledecektir» demiştir. Son günlerinde, yukarıda zikredilen yakınına, artık vatana dönmeyeceğini söyledikten sonra: «Siz döndükten sonra benim bir vatan haini olmadığımı anlatın» demiştir.

Altıncı Mehmed'in iki yanlılığı vardır. Biri Damad Ferit Paşa'yı birkaç defa sadrazamlığa getirmesidir. Bunu anlamak güçtür. Çünkü Damad Ferit'ten nefret ettiği malûmdur. İhtimal ki İngilizlerin baskısı ile onu sadrazam yapmıştır. Bu Damad Ferit Paşa, zekâsının kıtlığı ve şahsî kinlerini öne katması yüzünden devletin işlerini çıkmaza sokmuş, Sultan Vahdeddin'in de felâketini hazırlamıştır.

İkinci yanlılığı İngilizlere sığınmasıdır. Hayatını tehlikede gördüğü için böyle yaptığı muhakkaktır. Hayatı tehlikede olan insanların her çareye başvurması da normaldir. Fakat Osmanoğulları gibi yüzlerce yıldan beri ölümle kaynaşmış ve onu bir sevgili gibi bağına basmaya alışmış bir Hanedanın mümessili olarak Sultan Vahdeddin'in ölümünden korkması kendisine yakışmamıştır. Bununla beraber bu meseleler henüz objektif bir tarih görüşüyle incelenmediği için bugün daha kesin hüküm verilemez. Şimdiden varacağımız sonuç şudur: Hatâları ne olursa olsun Sultan Vahdeddin bir hain değildir ve olamaz da. Çünkü o bir Osmanoğludur.

Cumhuriye tdevrinde kurulmuş cumhuriyetçi bir ilim kurumu olan Türk Tarih Kurumu'nun yayınladığı, Sultan Vahdeddin'in Başkâtibi Ali Fuad Türkgeldi'nin hâtıraları olan «Görüp İşittiklerim» adlı eser, Altıncı Mehmed'in tarih mahkemesindeki beraat vesikasıdır.

Ord. Prof. A. FUAT BAŞGİL Diyor ki Meslek ve Meşrebim « Milliyetçiyim »

...Milliyetçiyim: Damarlarımda asil kanımı taşıdığım ve nimetleri ile beslenip büyüdüğüm Türk Milletini, onun tarihini, dinini, dilini, eser ve âbidelerini, ecdad mirasını, canım gibi severim. Onun civanmertliğine, ölmezliğine, emsalsiz kabiliyetlerine ve yüksek seçiyesine inanırım.

Onun emniyet ve sulh içinde çalışıp kendini yetiştirmesini ve cihanşumûl insanlık ailesi içinde bu ailenin en şerefli bir uzvu olarak yer almasını bütün samamiyetimle temenni eder ve buna çalışırım. Onun maddî ve manevî ıstıraplarını, tıpkı kendi ıstırapım imiş gibi, içimde duyar, dertlerini kendime dert edinmeyi bir vazife bilirim.

Milletime, onun bir ferdi olarak hizmet etmeyi, hizmetlerin en şerefli telâkki ederim. Bir fikir adamı olarak, sınıf zümre, görüş ve kanaat tefriki yapmaksızın, bütünlüğü ile milletim için düşünür, onun iyiliği ve hayrı için söyler ve yazarım.

Nazarımda Türk milleti arkada bıraktığı yüklerle dolu tarihiyle, dünyanın en asil ve civanmert milletidir. Türk ferdi dünyanın en zeki, intibak kabiliyeti en yüksek, keder ve meşakkate en dayanıklı bir insandır. Ona lâzım olan bir idare altında yarınlarından emin olarak, sulh içinde çalışmaktadır. Her Türkü severim, çünkü gönül kardeşim, hayat yoldaşımdır.

Milletini sevmek ve ona bağlanmak, yalnız millet içindeki nimet ve menfaatleri sevmek değildir. Böyle bir sevgi, sevgilerin en sefilidir.

Millettaşını sevmeyen ve milletine yalnız menfaatleri ile bağlanan vatanını da sevmez. Çünkü vatan sevgisi hakikatte millet sevgisidir. Vatan yalnız toprak parçasından ibaret değildir. Vatan, millet demektir. Vatani müdafaa etmek, hakikatte millet bütünlüğünü müdafaa etmektir.

Bu birliği tutan nesilleri birbirine perçinleyen ve milleti zaman içinde bir bütün olarak yaşatan kuvvet, müşterek dildir, dindir, tarihtir, hülâsa ecdad mirasıdır. İşte ben, bu hakikate inandığım için, milliyetçiyim ve milletimin müşterek diline, dinine, tarihine hürmet edilmesini istiyorum.

Şunu kaydedeyim ki, benim milliyetçiliğim, parti milliyetçiliği değildir. Particiler, bastığı dalı kesen oduncu gibi, milliyeti temelinden baltalamakta, müşterek millet dilini ve dinini bir tarafa bırakıp, kendileri dil ve din uydurmağa kal-

kışmakta, arkasından da milliyetçilik iddia etmektedirler. Benim milliyetçiliğim, böyle bir tenakuza düşmemekte ve fikir ile realiteyi birbirine bağlamaktadır.

Yeni Sabah: 19.8.1960

İlmin I. Günün Meseleleri

Sh. 170-172.

★

Bugün, Komünizmin en büyük düşmanı, zannedildiği gibi, Demokrasi değildir. Komünizm ile demokrasi, saf doktrin bakımından, birbirini tamamiyle nefyeden zıt sistemler değildir. Bu iki sistem arasındaki tezat daha çok içtimai ve siyasi şartlardan doğmaktadır. Komünizmin asıl düşmanı, MABET'TİR. Bunun içindir ki, din maneviyatının kuvvetli olduğu yerde komünizmin türeyip, tutunmasına imkân yoktur. Bunun içindir ki, komünizm, fethetmek istediği kale için, herşeyden evvel mâbede ve din adamlarına hücum etmekle ifsat eder. Din maneviyatının dayandığı «kanaat ve rıza» felsefesini çürütmeye çalışır. Yine bunun içindir ki, bir memlekette din düşmanlığı yapan bir politika adı ve sanı ne olursa olsun, bilerek veya bilmeyerek komünizmin öncülüğünü yapmış olur.

(Özlem: Seri 2, sayı 1)

★

NURETTİN TOPÇU DİYOR Kİ :

Milli kültürümüzü ırkımızın, tarihimizin mayasıyla yoğurmaya, dinimizin ruhu ile doldurmaya ve vatan topraklarında beslemeye mecburuz. Anadolu'nun topraklarından kan, İslâmdan ruh ve Türkün tarihinden hayat almayan Türk kültürü olmaz. Kültür, taklid edilmez. Nakl edilmez, kopya edilmez, medeniyet âletleri gibi satın alınmaz, kaçak mal gibi gümrükten çıkarılmaz. Bu dâva, milletimizin bütün şahsi dâvasıdır. Bu şahsiyet, bir felsefi sistem içerisinde yoğurulur. Millet hayatının her sahasında feyz ve hayat kaynakları arar. Köklerini kendi vatan topraklarına saldıktan sonra büyük milletimizin kültürü dışarıdan alış veriş yapar, yakınlıklar arar, komşuluklar kurar. Ancak bu nisbet ve hudut dahilinde garplışmamız doğru olur. Yoksa kendimiz hiç olarak vî kendimizi hiç bilerek garba teslim olmak değil. Böyle bir esaretten milleti kurtaracak büyük ve yaratıcı bir milliyetçilik hareketinin doğmasını beklemeliyiz.

(Türk Yurdu: Cilt 2, sayı 3)

Kıbrıs Rübâileri

Büyük milli şairimizin son çıkan «Kıbrıs Rübâileri» adlı kitabından.

AĞLAMAK

Mâdem biliyor burda yürek, sızlamayı;
Göz yaşları duttan, asmadan damlamayı
Bir gün, gelecek.. gökteki yıldızlar da
Dünyaya bakıp öğrenecek ağlamayı.

★

KITALAR

Birgün kılavuz, önümde «Kurd»um vardı!
Birgün, benim üç kıt'ada yurdum vardı!
Hâkanlara hâkan idim, ey fâniler;
Ey yeryüzü, yer götürmezz ordum vardı!

★

ZÜMRÜT

Yollarda Hızır mı bekliyordun Kıbrıs;
Yıllar yılı nerde kaldı ordun Kıbrıs?
«Zümrük Ada» derdik sana.. bir gün geldi;
!Mercan Ada», «Yakut Ada» oldun Kıbrıs!

★

ÇİÇEK

Dünya -ki severdi aylı yıldızlı dahlı-
Bir böyle çiçek görmedi dünya olalı.
Kaldıkça, fakat, gökte bu bayrak yaralı
Altında nesiller oturup ağlamalı!

★

ARİF NİHAT ASYA

SEKER BAYRAMI

Hâlâ anasızlar, analar ağlar mı?
Kuşlar mı göğünde çırpınan, ruhlar mı?
(Bayram) yazıyor takvimimiz.. sen söyle:
Ey gökyüzü, Kıbrıs'ta da bayram var mı?

★

EVLENMEK

Birkaç adım attım, sana yaklaşmak için..
Lâkin, ne öpüşmek, ne de koklaşmak için..
Kâfi bu sebep, sevdiğim, anlaşmamıza.
Evlenmeliyiz beraber ağlaşmak için!

★

ŞEHİTLİK

Toprak ana her ağrıyı dindirmekte;
Her kabri civıltılar sevindirmekte..
Kalsın sana fâtihânla İhlâs'ların;
Yoleum, bize kuşlar Hatim indirmekte.

★

KAPAK

Eller, elleri; uzanmayın üstümüze!
Damlar, kapılar; kapanmayın üstümüze!
!Dünyasız, ufuksuz ve nefessiz kaldık..
Gökler, yetişir.. abanmayın üstümüze!

Suratımıza çarpan acı hakikatlar

sürüleri 15 Mayıs'ta İzmir'i işgâl ettiler. Bazı kumandanlarımız «Zito Venizelos» diye bağışmadıkları için süngülandılar. Bu alçaklar İzmir ve yarı Anadolu'yu nasıl insanlarıyla birlikte camilere doldurup yaktılarsa, me'l'un İsrail Oğulları da Filistin'i öylece işgâl ettiler. Biz evet maalesef her iki alçak düşmanın dostu olduk ve onun tarafını tuttuk.

★

Onbir ay evvel, İsveçte Milletler Arası Basın Enstitüsü toplandı, bizden meşhur dönme iştirâk etti. Ve şu kararları aldılar:

1— Arap dünyasını birbirine
2— Türkiyeyi bütün İslâm dünyasından koparıp atmak.

Araplar bahsinde hesapları yanlış çıktı. Ve tamamen ak-

si olarak, mağripten, meşrika kadar, Sudan'ı da içine alan yüz milyonluk bir Arap kitlesi bir anda birleşiverdi.

Bize gelince: Şu Kıbrıs gibi yüz kızartıcı, elem verici ağlanacak hadisede ne ile uğraşıyoruz? Bir din ve müslümanlık düşmanlığı, bir ilericilik ve gericilik gibi, aslı astarı olmayan fakat milletin kahir ekseriyetinin kalbini kıran safsatalar ve bütün bunlar yarım asırdır bir türlü yüzünü görmediğimiz hürriyet namına yapıyor.

★

Bu salon züppeleri, istiklâl mücadelesine katılmadıkları için Arap dünyasının ve bütün müslüman dünyasının bizi nasıl canla ve başla müdafaa ettiklerini bilmezler. Çok defa yazdım. Benim kumanda etti-

ğim «Zonguldak Cephesi»ne ne kadar müslüman, ne kadar Arap geçmiş ve bizimle omuz omuza İslâmın şerefi için çarpışmıştı. Dahası var; İstiklâl Savaşlarında şehit ailelerine ve ordumuza yardım için bütün müslüman âleminden gönderilen milyonların dahi nerelere sarfedildiğini bilmiyoruz.

★

Bir zamanlar, Sultan İklim-i Rum Yıldırım Bayazıt Han'ın bir avuç insanla başardığı mucizeler, (ebul-feth) Fatih Sultan Mehmed'in dünya tarihini değiştiren gazalar, cihangir Kanuni Sultan Süleyman'ın yer yüzüne yayılan şan ve şöhreti. Ve bu büyük insanların torunları, Mehmetçiklerin Çanak-kale mucizesi. Ve bundan sonra iki paralık Yunan palikaryasının karşısındaki âczimiz.

Gözü gören, kulağı işiten, vicdanları nasırlandırmış insanlar için ne acı, ne acı...

Gafletten Uyanalım

ÖMER LÜTFİ BOZCALI
(İzmir Senatörü)

Bu hissizlikle cemiyet yaşar derlerse pek yanlış,
Bir millet göster; ölmüş maneviyatı sağ kalmış.
Mehmet AKİF

Bu gün memleketimizde, her zümrenin arasına girmeğe çalışan komünizm belâsile karşı karşıyayız. Bir kısım ilerici geçinen sapıklar, sosyalizm perdesi altında komünizmi yaymağa çalışmaktadırlar. Her zamandan daha ziyade uyanık olmağa mecburuz.

Memleketlerden hangisine komünizm sızmış ise, sorumlusu; kendi çıkarı için halkın hürriyetini hiçe sayan sefil mahlûklar olduğu görülmüştür. Bu gün, bütün insanî değerleri hiçe sayarak, para, mevki ve şöhret gibi tuzaklarla avlanan ruhsuzlar, milletin maneviyatına, iyi meziyet ve ahlâkına saldırılmakta, ulu orta dil uzatmaktan utanmamaktadır. Artık gaflet uykusundan uyanmanın zamanı gelmiş ve hatta geçmiş bile. Hissizlikle, cemiyet yaşayamaz. Ölmüş maneviyatı sağ kalmış bir millet yoktur.

Komünistler, hiç bir zaman açıktan propaganda yapmazlar, onlar daima muhtelif yollarla, bir memlekete komünizmi sokarlar. Son dünya komünistleri muharrirlerinin Moskovada yaptıkları kongrede almış oldukları kararlarla nasıl faaliyet gösêtrdiklerini izaha çalışacağım. Tatbikatına çalıştıkları prensip kararları şöyledir:

1— (Memleketinizde komünist ve sosyalist partilerin kurulmasını teşvik ediniz. Mevcut varsa işbirliği yapınız.)

Kuruşef bir tavsiyesinde şöyle demişti: «Komünizmin bir memlekete temelli olarak yaşayabilmesi için, sosyalizmin inkişafı şarttır.» Komünistlerin sosyalizmi, zenginleri fakir yapmak ve fakirler seviyesine indirerek memleketi fakrî zaruret içinde felâkete sürüklemektir.

2— (Memleketinizi mümkün olduğu kadar sınıflara ve zümrelere bölünüz).

Maksat, kuvvetleri parçalamak, halkı bir birine düşürmek, sınıf mücadelesine sevk ederek memleketin zaafını temin etmek isterler. İlericiler, gericiiler hep onların uydurma ve icatlarıdır.

3— (Patron ve işçi arasında devamlı anlaşmazlıklar çıkarınız, mevzular ihdas ediniz.)

Maksatları açıktır.

4— (Rejim kuvvet kazanıncaya kadar memleketinizde komünist tehlikesi olmadığına herkesi inandıracak, faaliyetlerinizi fark edenleri,

vehimle, yalanla suçlandıracaksınız.)

Komünist rejimlerinin önüne engel olunmasın diye bittabi gizlemeye çalışacaklardır.

5— (Din düşmanlığı yapınız, halkın mukaddesatına saldırınız, dindar olanlarla olmayanların arasını açınız.)

Komünistler, karşılarında en kuvvetli kale olarak dindarları görürler ve onları yok etmeye çalışırlar.

6— (Her millî dâvada, tamamen lâkayit kalınız, mümkün olduğu kadar önleyici yazılar yazınız. Her millî varlığı yıkmak için gayret sarf ediniz.)

Memleket dâva ve işlerinde lâkayit kalıp, mümkün mertebe önleyici yazılarla de, halkı hissizliğe sevk ederek muvaffakiyetlerini sağlamak istedikleri aşikârdır.

7— (Politika, edebiyat ve bütün kültür kollarında, fikirlerimize yakın olmayan ve komünist temayüllü bulunmayanların bütün şöhret ve otoritelerini yıkmaya çalışacaksınız.)

Şöhret sahibi iyi kimseleri yıkarak, bu suretle kendi adamlarını mevkilere geçirmeyi sağlayacaklardır.

8— (Halkın çok sevdiği ve artık terk edemeyeceği millî simaları ve kahramanları kendinize bayrak yapacak, onların fikir ve düşüncelerini kendi açınızdan yorumlayacaksınız.)

Kimlerin istismar edildiği her gün görülen hâdiselerdendir.

9— (Romanda, şiirde, karikatürde, sinemada sistemli olarak köylünün ve işçinin sefaletini mübalâğalı bir şekilde göstereceksiniz.)

Bizim memleketimizde tatbikatçıları görmüyor değil bilmem Yılanların Öcünü ve geçenlerde de bir komünist tarafından yazılan ve İstanbul Devlet Tiyatrosunda oynanan ve milliyetçi gençlerin haklı protestosu ile karşılanan eserler bunlardan olsa gerektir.

10— (Tercümelerinizde batının komünist veya komünizme mütemayil müelliflerinin eserlerini tercih edeceksiniz.)

Yukarıdaki izahatımız bu fıkra için uygundur.

11— (Milletinize batı bloku düşmanlığı aşılayacaksınız.)

Nato ve Cento aleyhinde komünistler mü-

temadiyen propağanda yapmaları, dost devletleri bizden ayırmaya çalışmalarının sebebinin izahı buradadır.

12— (Nizamlara karşı geinenleri destekleyeceksiniz. Kargaşalık çıkarmak için muhalefet duygularını isyan edencesine yayacaksınız.)

Bu talimatlarla neler yapmak istedikleri açıktır. Partilerle alâkası olmadan sadece halkı hükümet aleyhine sevk eden alçaklara işaret olunmaktadır.

13— (Rus filmlerine alâka celp edeceksiniz.) Açıkır, izah istemez.

14— (Evvelce komünist oldukları halde sonradan dönen Fransız Andre Gid, Maraux, İngiliz Arthur, Koestler, Stehen Spender, İtalyan İgnosio Silone, Malaperte, Amerikan Richar Wright ve Louis Ficher aleyhine kampanya açacak, şöhretini sileceksiniz.)

Evvelce komünist olup bilâhare felâket olduğunu öğrenen bu şahısların kıymetli eserleri, halkı komünizm aleyhinde uyandırdığı için onları kötüleme yoluna gidiyorlar.

15— (Sendikacıları, gençlik derneklerini ve toplulukları ele geçirmeye çalışacaksınız.)

İzaha lüzum yoktur, çünkü açıktır.

16— (Bilhassa öğretmen, profesör vesaire gibi büyük kitleleri elinde tutanlara yaklaşıp, onları saflarınıza çekeceksiniz.)

Bu kıymetli zatlardan saflarına geçenlerden çok daha fazla faydalanacakları için çekmek isteyecekleri tabiidir.

17— (Devamlı huzursuzluk kaynakları arayacak ve huzursuzluğu devam ettirmek, baş prensibiniz olacaktır.)

Memleketin huzurunu kaçırmca, bulanık su da balık avlamaya çalışacaklar.

18— (omünizmi açıkça müdafaa etmekten mahrum olduğunuz taktirde işçi haklarını savunarak aynı gayeyi devam ettireceksiniz.)

İşte yukarıdaki emir ve talimatı verenlerin niyetleri açıktır. Muhterem vatandaşlarım, komünistlerin hareket tarzlarını size izaha çalıştım. Bu komünistler buldukları ve görüldükleri yerde başları ezilmedikçe bizlere huzur bırakmazlar. Bu dava uğrunda hiç bir fedakârlıktan çekinmemeliyiz. Aksi halde, merhum Mehmet Akif'in;

Bu hissizlikle cemiyet yaşar derlerse pek yanlış, Bir millet göster; ölmüş maneviyatı sağ kalmış.

Veciz beytile yazımızı bitirelim.

Hasana Mektup

Kına Havası

(E L B İ S T A N ' D A N)

— 4 —

Gene duman oldu köylünün hali
Kart beygir ahıra sığmıyor Hasan.
Çayırı çok yemiş, kırdı yuları
Nalları toprağa değmiyor Hasan.

Arpa türküsünü eyledi ezber
Tehdit makamında döktürür gezer
Trova'nın tahta atına benzer
Zincirler boynunu eğmiyor Hasan.

Şaha kalkar, çifte sallar ha bire
Yediden-yetmişe boyandık kire
Mübarek bulutlar döndü demire
Hayırlı bir rahmet yağmıyor Hasan.

At aklı kabarır baktıkça yeme
Yanaşmıyor gâvat eyere geme
Umutlar tavana asıldı gene
Beklenen güneş doğmuyor Hasan.

Deşilmedi hâlâ çibannın başı
Yitirdik öfkeden ekmeği, aşı
Zamanında dökülmiyen gözyaşı
Zalimin zulmünü boğmuyor Hasan.

Abdurrahim KARAKOÇ

Hürriyeti gelin ettik dul çıktı
Çal davuleu fırsat ele bir geçer.
Bu düğünün şakşakısı bol çıktı
Çal davuleu fırsat ele bir geçer.

İriler dizildi halay başına
Ufaklar kendini yorar boşuna
Gitmezse de seymenlerin hoşuna
Çal davuleu fırsat ele bir geçer.

Yangına gaz döksün «ha babam»cular
Ölmüş atı şahlandırır kameçlar
Yolcu diye yola baksın hancılar
Çal davuleu fırsat ele bir geçer.

Ayağa dolaştı duvağın ucu
Astarı karalar giydi pabucu
Mideden delindi damat'ın hurcu
Çal davuleu fırsat ele bir geçer.

Çergibaşı korkar, susar çerisi
Kırk serçeye bir taş olmaz gerisi
Eskimeden boz kasnağın derisi
Çal davuleu fırsat ele bir geçer.

Abdurrahim KARAKOÇ

A T S I Z B E G E

Milli mefkûremizin muhterem lideri;

Sizi, Türkün kuvvet ve kudretini üç kıtaya hâkim kılan Osmanogulları'na toz kondurmayan bir tarihçi olarak tanıtır ve hürmet ederim. Sizi, 1939'a kadar ömrünün 11 yılını vatan hasretiyle gurbette sürüklemek mecburiyetini duyan çelik iradeli, fazilet, feragat timsali büyük Rıza Nur'un evlâd-ı maneviyesi olarak tanıtır ve hürmet ederim. Sizi, istilere, pistlere itibar etmeyen ve yüce Turan idealinin sembolleşmiş bir abidesi olarak tanıtır ve hürmet ederim.

Bana bu mektubu yazdıran saik; böyle tanıdığım ve böyle bildiğim mümtaz şahsiyetinizin son zamanlarda gölgelenmek istidadına maruz kalışından mütevellit duyulan haklı endişelerin bir neticesidir. Nasıl ki, aile fertlerinden birisinin yüz kızartıcı bir hareketi, ailenin umumi prestijine tesir edeceği izahattan vareste ise, mukaddesat ailesinden kabul edilen bir derginin son zamanlardaki milliyetçi çevrelerde büyük endişe uyandıran yanlış ve zararlı gidişatı, kurucusu olmanız hasebiyle birinci derecede sizlerin prestijine tesir edeceğini her halde tabii görürsünüz. Orkun, Türk milliyetçiliğine en büyük hizmeti yapmış tarihi bir dergidir. Hâlâ Orkun'da sevdiğimiz bazı imzalar eksik değildir. Sözü müz. İsmail Hakkı Beyin dergiyi bırakışından sonra, Orkun'u hakimiyetleri altına alan modern Orkuncularla, onlara âlet olan bazı kimseler üzerinedir.

Bu yeni modern Orkuncuların İslâmcılığı ikide bir «Arapçılık» diye hafife almaları, örf ve an'anelerimize, İslâmiyetçi kardeşlerimize tecavüzleri, bu ara-

da Anadolu Türklüğünün ruh mimarları olarak tanınan kimselere ulu orta saldırıları emin olun sağ cepheyi derinden yaralamış, kaderin bu hazin tecellisi karşısında gerçek dava adamlarını içten ağlatmıştır. Okuyucularımın «bunları niçin ikaz etmiyorsunuz?» diye devam eden taziyelerine aldırmyarak, büyük bir sabır ve sükûnetle aylardır neticeyi bekledik. Belki susarlar dedik. Hey hat, her gelen gün yaygara biraz daha fazlaladı. Bu hezeyanlar, istikametleri milletçe bilinen Milliyet, Cumhuriyet, Dünya gibi ceridelerden sâdir olunca, cevap vermeden de geçsek olabiliyor. Çünkü kendilerine tesir sahası bulamamışlardır. Zira millet onların taktiklerini çoktan öğrenmiştir. Fakat bu hezeyanlar Falih Rıfkı, Çetin Özek, Çetin Altan ölçüleriyle milletin mukaddesatçı, milliyetçi olarak tanıdığı kimselerden yayılırsa bunun millet bünyesinde meydana getireceği telâfisi mümkün olmıyan tahribatın derecesini elinizi vicdanınıza koyarak bir düşününüz Atsız Beğ!

İşte bu durum muvacehesinde, yayılma istidadı gösteren yanlış kanaatları ve tahribatı önlemek, dolayısıyla cephemizi muhkem tutabilmek için, durumu şahsınızda bir açık mektupla aydınlatmak mecburiyeti hasıl olmuştur. Bu sebeple karşınıza böylesi bir mektupla çıkmağa mecbur oluşumu hayatımın en büyük talihsizliklerinden birisi olarak kabul ediyorum. Ne çâre ki kaderde bu da varmış.

Muhterem Atsız Beğ!

Evvelâ sayın Ali Fuat Başgil ve Nurettin Topçu için bir damla suda yaratılmak istenen fırtına üzerinde bir nebzecek durmak isterim. Her iki mütefek-

kir deelimizde son vatan parçası son kale durumunda olan Anadolunun önce bugünkü perişanlıktan kurtarılması, onun için bütün enerjinin ziyan edilmeden Anadoluya hasredilmesi noktasında müttetikler. Bu fikir biz Türkçülerin davasına niçin zararlı olsun? Bizim de ilk merhaleimiz bu değil midir? Evvelâ elimizde kuvvetli bir Anadolu olmadan büyük, ulvi davalara göğüs geçirmek mümkün müdür? Bu mütefekkirler, Anadolu istedikleri niteliğe kavuştuktan sonra, acaba nazarlarını bu halka dışında kalan diğer soydaşlarına çevirmek lüzumunu hissetmeyecekler midir? İkide bir Orkun'da nakarat halinde tekrar edilip duruyor. Ne Ali Fuat Başgil, ne de Topçu, Türklüğü inkâr etmemişler, «Anadolu'da yaşayan halk Türk değildir» dememişlerdir. Bu durum, yazılarının yanlış veya maksatlı tefsirinden ileri gelmektedir.

Sayın Topçu'nun «Yarıncı Türkiye» adlı kitabını biliyoruz. Ali Fuat Başgil'in «Seçim Konuşmalarım» başlığı altında neşredilen yazılarını da biliyoruz. Evet, Türkçülük anlayışımızla çelişen bazı noktalar yok değil, fakat bunlar, bizim onları sevmemize, hürmet etmemize mani haller değildir. Esasen fikirlerde yüzde yüz mutabakat umumiyetle mümkün olamayacağına göre bazı ufak tefek fikir ayrılıklarını yaygara mevzuu yapmak cephemizi parçalamağa mâtuf hareketler olarak mazur karşılanabilir mi?

Sayın Ali Fuat Başgil'in 1961 de «Seçim Konuşmalarım» başlıklı seri makalesinin ilkinde, belki branşı olmadığı için bazı tarihi isabetsizlikler görülmüştür. Bir heyet huzuruna gitse, bunun tavihini kendilerinden rica etse idi, bu basireti ve âli-

A Ç I K M E K T U P

KEMAL FEDAİ COŞKUNER

cenaplığı kendilerinden esirgiyecek miydi? Maalesef böyle yapılmamış, bir damla suda fırtınalar yaratılarak müslüman Türk Milletinin en muhterem hocası, haksızlıklar karşısında susmayan ve eğilmeyen âlimi küçük düşürülmek istenmiş, bu suretle millî varlığımızda hazmedilemeyecek rahneler açılmıştır.

Sayın Ali Fuat Başgil «çeşitli ırklardan gelmiş mürekkep bir milletiz» diyor. Elbette bu kadar değil. Şehirlerde yüzde yirmi beş nisbetinde karışım kabul edilebilirse de, köylerimiz ırkî safiyetini hemen hemen hiç kaybetmemiştir denilebilir. Ali Fuat Başgil'in bu fikrini tekzip etmeğe çalışan Türkçü bir otorite kendisine verdiği bir cevapta: «Saf Türklerden olup, İslâm kazanında kaynamayan sayıları 8-10 milyon tahmin edilen aleviler bu karma milletten değildir. Ordinaryüsün iddialarından çıkan sonuç budur» diyor. Bu cümlede, n saf Türk olunca İslâm kazanında kaynamamış, kaynamaması da bir meziyetmiş gibi bir ifade çıkmıyor mu? Evet, muhterem alevî vatandaşlarımız hepimiz gibi saf Türktür. Bunun aksini iddia eden yok. Yalnız dikkat buyurulursa burada büyük bir tenakuza düşülmektedir. Türkçü otorite bu ifadesiyle sadece tahmin ettiği 8-10 hakikatte beş milyon civarındaki alevî vatandaşlarımızın saf olduğunu, geri kalan 25 milyonun karma yani karışık olduğunu kabul eder duruma düşmekle, Ali Fuat Başgil'in bu noktadaki görüşünün aksini isbat edeceğim derken kendisi de aynı hataya düşmüş olmuyor mu?

Pek muhterem Atsız Beğ!

Bir annenin yavrusuna vereceği dinî terbiye, nasıl İslâmiyet olması lâzımsa, bunun ya-

nında telkin edeceği millî terbiyenin de Turancılık ideali olması lâzım geldiğine bütün kalıbmle inananlardanım. Ve bu benim şahsiyetimdir. Değişmez karakterimdir. Bununla beraber, kendilerine Türkçü, Turancı süsü veren şu son yeni modern Orkuncuların yanlış yolda olduklarını, bu suretle kendilerini tasvip edemeyeceğimizi de üzülerek hatırlatmak isterim.

Kurucusu olmanız hasabiyle, İ. Hakkı Yılanlıoğlunun, Orkunu bırakışından bu tarafa intişar eden sayılarını herhalde en az benim kadar tetkik etmişsinizdir. Onlarda neler var, ne inciler var değil mi? Bu modern Orkuncular, bir kimsenin Türkçü olup olmadığını anlamak için bir ölçü bulmuşlar. Onlara göre; milliyetçi olduğunu iddia eden bir kimse Cengiz ve Timur'u tenkit ediyorsa o Türkçü olamazmış, ancak ümmetçi olduğu hükmüne varırlmış. Cengiz bahsinde olduğu gibi, Timur bahsinde de yüreğim yufkadır Atsız Beğ! Çarlık Rusyası prenslerinin atlarının özengilerini öpmeyi büyük muvaffakiyet saydıkları muazzam Altın Ordu devletini yıktığı için mi Timuru seveceğim? Türk İslâm beldelerini yer ile yeksan edip, müslüman halkını kılınçtan geçiren, hele o güzelim Sivasî anlaşmaları kahpece feshederek altı bin askerini ve halkını diri diri hendeklere gömdüren, belki merhamete gelir diye boyunları mushafı huzuruna çıkan yüzlerce çocuğu atlarının ayaklarında ezdiren Timur'u mu seveceğim? Bağdat'ı baştan başa yakıp yüz bin müslüman kellesinden kuleler yapıp karşısında zevk ettiği için mi Timur'u seveceğim? Ve nihayet cennet mekân Yıldırım Han'ın haçlıla-

ra cihat açmış, gazilerden kurulu ordusuna kılıç kullanan, bu suretle Türk birliğini parçalamış ve aynı zamanda Bizansın elli sene daha yaşamasını temin etmiş olduğu için mi Timur'u seveceğim? Hayır, milyon defa hayır! Eğer sayın Topçu'nun bilmem kaçını dedesi Timur saflarında Yıldırım'a karşı çarpışmışsa Topçu için bu bir şeref değil, ancak bir talihsizliktir. Yüce Turan deyince tüylerim ürperir, kendimi kaybederim. Bu uğurda ölmeyi tereddütsüz şeref sayarım. Amma iş Timur bahsine girince Timur gibi bir zalimin benim ırkımdan olmasını da büyük talihsizliklerimden birisi sayarım.

Orkun'un bazı sayılarında zararlı bir taktiğe baş vurulmaktadır. Bazan açıktan açığa, bazan imâ yoluyla sayın Ali Fuat ve N. Topçu'nun alevileri milletten saymadıklarının propagandası yapılmaktadır. Bu tamamen iftira olduğu gibi alevî vatandaşlarımızı lüzumsuz yere tahrik ederek Türkçülüğün ilk basamağı olan Türkiyecilikte bölümlere yol açmak suretiyle tefrikacılığa sebebiyet verir ki bu millî birliğe kundak sokmak olup, Türkçülükle ve milliyetçilikle bağdaşamaz.

Sayanı teessüftür ki bu modern Orkuncular kendilerini sağcı olarak kabul etmemekte, hatta içlerinde, milliyetçilikle, Türkçülüğün ayrı ayrı şeyler olduğunu, milliyetçilerin Türkçü olamayacağını iddia edecek kadar dalâlete düşenler olmuştur. Modern Orkunculara göre; «İslâmcılar sağcı, nurlular sağcı» olduğu yerde Türkçüler sağcı olamazmış. Komünizme karşı birleşmeleri Türk-Yunan ittifakı gibi bir şeymiş. Türkçü ve İslâmcıları, Türk ile Yunanın komünizm karşısında birleşmeleri ile kıyas etmek,

nasıl bir mantıktır? Bu insafa sığar mı? Yine Orkunculara göre Arapçılık daima «İslâm kardeşliği» şekline bürünürmüş. «Bu Türklüğü, Arap potasında eritme gibi bir felâket» doğurabilirmiş. Küçük çocukları öcü diye korkuttukları gibi, modern Orkuncuların nurlularından niçin bu derece ürkütüklerini, beş vakit namazını kılan İslâmiyetçilere niçin ümmetçi damgasını vurduklarını, niçin «Arapçılık» kelimesini dillerinden düşürmediklerini anlayamıyanlar da şimdi daha iyi anlamış oldular. Evet hatırlıyorum, şu çıkan yaz; İzmir'e gelen Türkçü otoritelerden birisi verdiği konferansta «Kuzeyden gelen sosyalizm cereyanları da, Güneyden gelen ümmetçilik cereyanları da her ikisi de bizim için aynı derecede zararlıdır» demiş, bu sözler ümmetçiliğin Rus sosyalizmi ile aynı ayarda tutulmuş olmasıyla gerçek milliyetçiler arasında üzüntü ile karşılanmıştı. Modern Orkuncuların nurlularından ürkmesini de şahsen yersiz bulurum. Ben nurcu değilim Nurcu olmayışım, nurcu kardeşlerimi sevmeme, bağrıma basmama mani değildir. Memleketin örf ve anelerine, manevî kıymetlerine son derece sadık olan bu kimselere dil uzatırsam saygısızlık ve nezaketsizlik etmiş olurum. Bediüzzaman hazretlerini asrının en büyük İslâm âlimi olarak tanır ve hürmet ederim. Fakat onun evlenmemesini, Orkuncuların aileye karşı göstermeleri, hatta bu suretle doğuda kürtlerin çoğalırken, batıda Türklerin azalması siyasetini güttüğünü iddia etmeye kalkmalarını da çok indî ve hissî bir mütalâ olarak kabul ederim. Orkuncular acaba, nurluları hiç dış Türkleri düşünmüyor mu zannediyorlar? Onları beş vakit namazlarının sonunda esir müslüman Türklerin kurtulması için Allaha dua etmiyor mu sanıyorlar? Milliyet ve mukaddesatımızın en kritik bir zamanında yok Anadolu, yok İs-

lâmci, yok nurcu diye cephemizi parçalara ayırmağa çalışan bu modern Orkuncuların bu hareketleri insaf ve iz'ana sığar mı?

Muhterem Atsız Beğ! Bu modern Orkuncular, Türkçülüğü sağcılıktan ayırdıkları gibi milliyetçilikten de ayırmağa kalkmışlar, hatta: «Sağcılık, mevcut sosyal düzen yerine eskiyi isteme görüşüdür. Bu da gerici ciliktir» demişlerdir. Eyvah, ne hüsrandır ki, bize gerici diyenlerin, komünistler, sosyalistler, devrimbazlar olduğunu bilirdik. Ne yazık ne yazık ki bu noktada kendilerini Türkçü tanıtan bizim modern Orkuncular da onlarla berabermiş. Onlara göre bütün mukaddesatçı dergilerin hepsi gerici. Bu vasıflarını anlamakta geç bile kalmışız. Doğru, öyle olsaydı Ali Fuat Başgil'in yazılarına yer veriyor diye memleketin yegâne milliyetçi günlük gazetesi olan Yeni İstanbul'u bu Orkuncular bütün teşkilâtlarına «istenmiyen gazete» diye duyururlar mıydı? Evet haklı konuşuyorlar «istikametler çoktan belli olmuştur.» Bununla beraber, bir gün bu arkadaşlarımızın yanlış ve hatalı yoldan dönerek istikametlerimizi birleştireceklerinden ümidimizi tamamen kesmiyiz değiliz.

Son altı aylık Orku'daki yazıların mevzu itibarıyla kısaca bir tasnifini yaptım: Sanki Türkçülük, İslâmiyetten ayrı imiş gibi dinî yazı ve şiir sıfır. Bilhassa son zamanlarda dinimize, mukaddesatımıza karşı sol çevrelerin açtığı kampanya ve bundan mütevellit Anadolunun bağrında tutuşan manevî yangınlar. Ve Orkundan bu yangınlara dökülecek bir kovacı su, sıfır!. Kıbrıs, Kıbrıs.. Yavru vatan, canım Kıbrıs.. Altı aydır Orku'da Kıbrıs mevzuunda sadece iki sönük yazı. Kıbrıs bir dış Türkler konusudur. Böyle olduğuna göre biz bugün Kıbrıs davasının bayraktarlığını bilhassa Orkundan beklemekte haklı değil miyiz? Fakat bizim modern

Orkuncular neylesin ki «Günaydın», «Selâmünaleyküm», «Allah, Tanrı» münakaşalarından maalesef bu davalara eğilecek zaman bulamamışlardır. Nice nice solcu derneklerin, komünistlerin Türklüğe ve İslâmiyete bir haçlı seferine girdikleri ve Sakarya savaşının arifesindeki günler kadar ehemmiyet kesbeden bir zamanda Orkuncuların bizimle birlik ve beraber olacakları yerde yok nurcu, ümmetçi, yok Anadolu, sağcı, gerici diye bizleri arkadan vurmağa kalkmaları ne elem vericidir. Bu kaybın telâfisi mümkün müdür? İnşallah bu arkadaşlarımız selâmeti bulsunlar, affedelim. Affetmesi için de tarihe yalvaralım. Fakat vakit geçiyor, ne zaman!

Tanrı Dağı kadar Türk, Hıra Dağı kadar Müslüman.» Bu vecize bütün Türkçülerin değişmez parolası olmalıdır. Zira Türkçülük beden, İslâmiyetse o beden ruhudur. Beden ruhsuz, ruh bedensiz olamaz. İslâmiyeti, kabul etmiyen Türk kavimleri içerisinde bu gün Türkçülüklerini unutmayan Gagauzlar da dahil tek fert kalmamıştır. Kim ki İslâmiyeti kabul etmiş, Türklüğünü de korumuştur. Eski devirlerin arkasında kalmış şamanizm gibi şeylerin üzerinde durulması da hi abestir. Eğer kalbimizde yaşadığımız yüce Turan mefkûresinin tahakkukunu yüce Allah bir gün çocuklarımıza nasip ederse, Tanrı Dağına tırmanabilmek, şimşekler saçan kılıçlarımızın üzerinde yazılı «Lâ ilâhe illâllâh Muhammedün Resulullah» kelime-i tevhid-i ile bu mümkün olacaktır. Aksi halde mümkün değildir.

Şimdi muhterem Atsız Beğ, elinizi vicdanınıza koyarak lütfen bu meselelerin kısaca bir dökümanını yapalım. Bir tarafta komünistler var. Bir tarafta bu modern Orkuncular. Bir tarafta da biz, yani milliyetçi ve mukaddesatçılar. Komünizm menfi bir kutup olduğuna göre diğer iki taraftan hangisi daha komünizmden u-

zakta kalabilmişse o davayı kazandı demektir. Komünistlerin bize yobaz demesiyle, modern Orkuncuların Arapçı, ümmetçi demesi arasında fark var mıdır? Komünistler bize gerici diyorlar, Orkuncular da gerici diyorlar. Komünistler uydurma terimlerle dilimizi dejenere etmişlerdir. Orkuncular da onlardan geri kalmıyorlar. Komünistler ezanın Türkçeleşmesini, ibadet lisanının Türkçe olmasını istiyorlar. Bu modern Orkuncular da aynı şeyi savunuyorlar. Komünistler Ali Fırat ve Topçu'ya hücumda, Orkuncular da hücumda. Biz mukaddesatçılar ise komünizm neye hücumu gerektiriyorsa, daima onun yüzseksen derece zıddıyla karşılarına dikilmişizdir. Bu durumda bu kimselerin yanlış yolda olduklarını kabul etmemek mümkün mü? Buna rağmen Orkuncularla birleştığımız tek nokta kalıyor: Moskof ve komünizm düşmanlığı. Amma memleketi manevî uçuruma götüren bütün yollarda komünistlerin ekmeğine bilmiyerek bal gibi yağ sürdükten sonra onların bu kuru kuruya Moskof ve komünizm düşmanlığı neye yarar? Dillerinde sosyalizm geveliyenlerin aslında komünizmi kasdettikleri nası hakikatsa; ağızlarında arapçılık, ümmetçilik sakızı çiğneyen bu modern Orkuncuların da neyi kasdettikleri ve neyi istedikleri malûmumuzdur. Henüz bu arkadaşlarımızdan ümi-

di tamamen kesmiş ve kendilerini Türkçü cepheden «pabuç fırlatır gibi» tasfiye etmiş değiliz. İşte bu ümitle aradaki mesafelerin birleşmez şekilde tamamen açılmaması için son sözümüzü söylemeyeceğiz. İnşallah mecbur etmezler. Yoksa bütün bu gürültülerin iç yüzünü dört cümlede ifade edebilirim. Bir sürü mühim davalar, memleket meseleleri dururken, bu kadar sayfaya yazık olmuşsa buna mecbur olduğum içindir. Vicdanî mesuliyeti de Orkunculara aittir.

Pek muhterem Atsız Beğ!

İşin en hazin tarafı bu modern Orkuncuların bütün hafif hareketlerinden, derginin gerek kurucusu, gerek Türkçülerin lideri olmanız dolayısıyla sizleri sorumlu tutuyorlar. Size bu mektubu yazmak iste-yişimin de bir sebebi budur. Bakınız acıklı bir misâl vereyim: Bir kaç sene evvel İzmirde bir cemiyet kurduk. Tüzüğümüz, bir kimsenin üye olabilmesi için üzerinde 3 aya kadar tahkikat yapılmasına âmir-di. Bir gün bir vatandaş geldi. Üye olmak istiyorum dedi. Ve bir mektup uzattı. 1955 tarihini taşıyan bu mektup sizin mektubunuzdu. Tahkikata lüzum kalmadı. Hemen oracıkta işini doldurdum, üyeliğe kaydedildi. Bu arkadaşın ismi Mehmet'ti. Aradan zaman geçti. Bir gün yanıma uğradı. Gözleri dolu dolu idi. «Gözlerimde dağ gibi büyüttüğüm Atsız bu muy-

muş hocam?» diyor ve çırpını-yordu. O zavallılara bakıp hü-küm verme, Atsız yine dağ gibidir Mehmet dedim teselli ettim. O modern Orkuncular bu arkadaşına gelip o sadece bir temenni olduğu halde «Selâmün aleyküm, yok Tanrı Türkü Korusun var» diye zorlarsa «Mehmet Akif ve Namık Kemal gibi yobazları sevmiyoruz» derlerse elbette bu arkadaşın üzüntüsünü tabii görmek icap edecektir.

Büyük Türkçü Atsız Beğ!

Size hürmetim sonsuzdur. Nejdet Sancar Beğ, ümidimizi daha kesmemekle beraber bizleri sükûtu hayale uğratmış-tır. Allah göstermesin, bir gün sizi başımızdan kaybetmek korkusudur ki işte en büyük endişemiz budur. İnşallah sizi seven gönülleri hüsrana uğratmazsınız. Onun için tarihi bir vazife karşısındasınız. Atsız Beğ! Bunu da ancak Türkiye'de siz başarabilirsiniz. Lütfen bu modern Orkuncuları ikaz ediniz gafletten kurtarınız. Müt tehit bir cepheye birleşmelerini sağlayınız. Allah aşkına onları selâmete doğru yola ulaştırınız. Zira onların yanlış tutumlarıyla davamız sekteye uğruyor. Eğer bunu temin ederseniz tarih sizi bir kere daha takdirle yadedecektir. Şimdiden muvaffakiyetinize dualar eder başarılar diliyorum.

En derin hürmetlerimle.

Allah Türk ve İslâmı korusun.

NOT: HAMZA YAYLA'NIN N. SANCAR'A AÇIK MEKTUBU GELECEK SAYIDADIR.

15 Mayıs Kara Gün

KAPAKTAKİ RESİM — 15 Mayıs 1919 da güzel İzmirimiz, Yunanlılar tarafından işgal edilmiş, Türk Milleti en kara günlerini yaşamıştı. Fakat barbar Yunan sürüleri üç yıl sonra geldikleri istikamette İzmir rıhtımından denize döküleceklerdi. Kapaktaki temsili resim, güzel vatanımızın o kara günlerdeki yürekler acısı manzarasını ifade etmektedir. Millî kinini unutan milletler tarih sahnesinden çabuk silinirler. «Fert olarak kin tutmayız, millî kini unutmuyoruz.»

FEDAİ

3 Mayıs Türkçüler Günü

«Türk Milletini komşularıyla onulmaz bir surette derhal düşman yapmak için bire bir tılsımı bulan şuursuz, vicdansız fesatçıların tezvirlere Türk milletinin mukadderatını kaptırmamak için elbette cumhuriyetin bütün tedbirlerini kullanacağız.» 19 Mayıs 1944 de, bayramı, devlet radyosundan açan İsmet Paşa, özürleri (!) sadece «Kahrolsun komünizm» demekten ibaret olan Türk milliyetçilerine işte böyle saldırıyordu.

1 Nisan 1944 tarih, 16 sayılı Orkun mecmuasında Nihal Atsız tarafından o zamanın Başvekili Saraçoğlu'na yazılmış bir açık mektup vardı. Atsız bey bu mektubunda komünist faaliyetlerinin bu günkü kadar değilse de, memlekette had safhaya geldiğine işaret ediyor; tanınmış müseccel komünistlerin maarif vekâletinin kilit noktalarında vazifeler aldığı; vatanın bu suretle her gün biraz daha sonu meçhul bir girdaba doğru sürüklenmekte olduğu hususuna dikkati çekiyordu. Vekâletin önemli makamlarına yerleştirilen bir çok komünistleri sayıp döktükten sonra, bunları himayesine alan Maarif Vekili Hasan Ali Yücel'i istifaya davet ediyordu.

Devrin Maarif Vekili Hasan Ali Yücel, biraz olsun müteberrah olması lâzım gelirken, aksine bütün melânetleriyle Atsız'ın üzerine yüklenmiş, en iğrenç hareketlere tevessül etmiştir. Hamisi, dostu her şeyi olan, Rusya'ya kaçarken huddutta katledilen meşhur komünist Sabahaddin Ali'yi kışkırtarak, Atsız aleyhine dâva açtırmıştır.

Bu dâva zahiren Atsız ve Sabahaddin Ali dâvası gibi görünüyorsa da hakikatte Türk milliyetçileriyle komünistlerin dâvası haline gelmişti. Bir tarafta devrin musamaha kanatları altına sığınan Sabahaddin Ali, ve hempaları, diğer tarafta kudret ve ilhamlarını sine-i millettan alan vefakâr Türk milliyetçileri.. Mahkemeler birbirini takip ediyordu. Nihayet şaşmaz

Türk adaleti tarihi kararlarından birisini daha vermiş, Sabahaddin Ali mağlûp olmuştu. İşte bunun üzerine 3 Mayıs günü Ulus meydanında milliyetçi gençliğin fevranı başladı. Bu fevran adliye lehine müteveccihetti. Ankara sokakları «kahrolsun komünizm» sedalariyle çınladı. Bu masum Türk çocuklarının göz yaşları içerisindeki şahlanışı dalga dalga bütün vatani kapladı.

Makamının sarsılacağından endişeye düşen maarif vekili Hasan Ali Yücel yeni bir taktikle harekete geçti. Her birisi bir jilet bıçağından dahi mahrum olan gençliğin bu asil hareketini hükûmete karşı bir isyan, bir darbe-i hükümet teşebbüsü şekline sokmaya ve böylece gösterebilmeğe muvafak oldu. Artık bu tertibin arkasından kanlı facialar, tarihi utandıran engizisyon mezalimine taş çıkartacak işkenceler, terör hareketleri birbirini takip edecekti. Nitekim öyle oldu. Vatan sevgisinden başka bir özürleri (!) olmayan masum Türk çocukları grup grup yakalanarak zindanlara sevkedildi. Nasıl sevkedilmesindi ki, 19 Mayıs günü Ankara radyosundan bir ses Türk milliyetçilerine yıldırmalar yağdırıyordu: «Türk milletini komşularıyla onulmaz bir surette derhal düşman yapmak için bire bir tılsım bulan şuursuz, vicdansız fesatçıların tezvirlere Türk milletinin mukadderatını kaptırmamak için elbette cumhuriyetin bütün tedbirlerini kullanacağız.» Bu ses İsmet Paşanın sesi idi. Bu cüm-

lede hayret edilecek nokta, bu memleket için asıl tehlikenin Moskof'un dostluğundan geleceğinin düşünülmemiş olmasıdır. Bu sese göre fesatçı, şuursuz, vicdansız, tezvirci diye ilân edilen masum Türkçüler için artık felâketler mukadderdi. Ve öyle olacaktı.

Bunlara en ağır işkenceler tatbik edildi. Kimisi lâğımlara atıldı. Prangalara vuruldu. Ölüm hücrelerinde (1500) mumluk lâmbalar altında ecel terleri döktürüldü. Kimisinin tırnakları söküldü. Alınlarına soğuk tabanca namluları uzatıldı. Bir gecede (480) biti öldürüp duvara dizlen nihayet «pes» diyen bir ulu Ord. Prof. dahi bu işkencelere tâbi tutulanlar arasında idi. Tarih şahittir ki, bunların özrü (!) sadece Ankara Ulus meydanında: «Kahrolsun komünistler» diye bağırımdan ibaretti. Türkçüleri bu ağır işkencelere tâbi tutanlardan henüz hesap sorulmamıştır. O sıralarda bu Türkçüler aleyhine ölüm yağdıran, bir çoğu komünist kalemlerden mürekkep 69 makale Maarif Vekâleti Yayınları arasında neşredilmiştir. Bu eser dolayısıyla maarif vekili Hasan Ali Yücel, Moskova ilim akademisinden bir de teşekkürname almıştır.

3 Mayısı hatırlatan benzeri olaylar tarihimizde tekerrür etmemiş değildir. Milâdın 639. yılında Göktürk hanedanından prens Kür Şad 39 bahadır arkadaşıyla esir Türk beylerini kurtarmak, Türkellerine istiklâl kazandırmak için Çin imparatoru Li İşh Min'in sarayı-

na bir baskın yapmışlardı. Hareket muvaffak olamamış, kahraman Türk çerileri geçit vermeyen Vey nehri kenarında görülmemiş bir kahramanlık numunesiyle çarpışa çarpışa ölmüşlerdi. İşte bu hareket Türkellerinde yeni bir istiklâl rüzgârının esmesine zemin hazırlamıştı.

Evet, 3 Mayıs kanla kapandı. Fakat tarihimizde mümtaz bir mevkii vardır. 3 Mayıs Türkçü-

lerin Ergenekon'dan çıkış misali sahlanış günüdür. Bu memlekette köklü bir Türkçülük hareketi bu tarihte başlamıştır denilebilir. 3 Mayıs yeşeren şu taze filizlerin sathı vatana serpilmeğe başladığı tarihtir. Onun içindir ki, 3 Mayıs, Türkçülerin an'aneleşmiş bayramı haline gelmiştir. Atsız beyin, zindandan gürleyerek:

«Uzak uzak ülkelere döndüm

seferden
Yaralarım ağır fakat mestim
zaferden.»

dediği gibi hakikaten, Kür Şad'ın 39 arkadaşıyla kahramanca ölümleri nasıl Türkellerinin yeniden istiklâlini hazırlamışsa, 3 Mayıs ta, Türk milliyetçiliğinin er geç gerçekleşecek zafer yolunu açmıştır.

Türkçüler, bayramınız kutlu olsun!.

İşte aşağıdaki şiirim; Türk milliyetçilerine reva görülen o feci olayların, dolayısıyla 3 Mayıs milli fevranının ifadesidir. 3 Mayıs kahramanlarına ithaf olunur.

MAYIS GENÇLERİ

Toprak bizim, bayrak bizim
Ne çare söz başkasınındı,
Kor rengi bulutların gölgesinde
Ölümlü bir uykuya dalmıştı vatan..
Bir kızılcan sağak ki tepemizden geliyordu
Akdeniz hüznü, Karaderiz inliyordu!
Bir tufandır koptu Ulus'tan.
Uzandı Çankaya'ya doğru;
«Yeter!» dediler!
Bütün ulu ruhlar saf saf oldular bu seste;
Allahü Ekber dediler!
Bu sesin satvetinden,
Bulutlar dağılır gibi oldu bir ara.
Kargaların ürkmesi gibi bir şeydi bu;
Sathı vatan yine oldu kap kara!
Korkunç bir şimşek çaktı;
Seravelerinde «hainler» yazılıydı.
Varıldı tez hâmlerde engizlsyon devrine.
Bu elemli tabloya bakmaktan,
Kan indi tarihin gözlerine!

★
Olan olmuştu bir defa, tutuşmuştu gönüller;
Gök deniz olmuş, bu alevi söndüremiyordu.
Ülkü devlerinin fevranıydı bu;
«Zulmün topu güllesi» dindiremiyordu.
Ve nihayet bir ses gelmekteydi derinden:
«Yaralarım ağır, fakat mestim zaferden!»
Büyük Kurt'tan geliyordu bu seda,
Henüz yeni dönmüştü seferden.
Secdeye varır gibi tabiat,
Hoyrat selserisini bir anda kesti.
Cihan duysun ki o seda,
Tabutluklarda boğuldu sanılan sest!
Yaman söylemiş Peşteli şair:
«Dünya ihtiyarladığı zaman büyük babalar,
Bu çağı torunlarına anlatacaklar.»
Sinecek iksir gibi damla damla ruhlarına,
Ulaşacaklar er geç mutlu yarına!

KEMAL FEDAİ COŞKUNER

VATAN SEVGİSİ

kin kılıçlar?

Şu münbit ovalara, şu ihtisamlı saraylara, ilim ve maarif kaynağı kütüphanelere, müslüman kanıyla sulanmış beldelere, zümrüt gibi yemyeşil ülkelere bir daha bak! Elhamra sarayı Gırnata'nın yangın alevleri içinde kalacak. Koca İslâm payitahtı senin yüzünden düşmanlara merkez olacak, yarın ruzu cezada zilletle amlacaksın. Ağla alçak ağla! Artık Afrika göllerinde haşerat gibi yaşıyacaksın. Kaç korkak, kaç! Geri kalan ömrünü zillet ve meskenetle, türlü denaetle geçir, yalnız bu rezaletle kalmıyacaksınız; mezarda bile «Endülüste,

koca İslâm ülkesini mahva sebeb olan, hükümrân olduğu şehri eliyle düşmana teslim eden hain alçak Ebu Abdullah es-Sagir'in nâşi bu toprak altındadır.» sözlerini duyacaksınız. Çürüyüp toprakları kirleten vücudunun her bir parçası bu sözleri her an duyacaktır. Ağla, sefil ağla!»

Ey Müslüman Türk oğlu!

Sen ki değil bir vatan, bir hilâl uğruna güneşler gibi batmasımı bilen dini devlet uğruna fedayı can eden cihangirler soyundansın. Endülüs müslümanlarının acıklı âkibetinden ibret al! Din kardeşlerinle elbirliğiyle çalış, vatandaşlarınla

kardeş gibi görüş, yurdunu sev, sevdik, vatan müdafaasında fedayı canı cana minnet bil! Vatan müdafaasında Endülüslü kumandan Musa bin el Gazan gibi ol. Vatan hainlerini ez! Daima Allah'ın yardımına güven, dayan! Aziz yurdunu içerden ve dışardan vuku bulacak türlü tecavüzlere karşı korumasını bil. Vatan uğruna hiç bir fedakârlıktan çekinme. Gerekirse bu uğurda bütün varlığını feda et. Hattı harekâtınla da gerekirse bunu ispat et. Elinde Allahın kanunu, dilinde tevhid kelâmı, yüreğinde vatan aşkı ebedi olsun!

İşte tam manâsiyle hamiyet!

Vesikalar Konuşuyor

(İbret ve Dehşet)

Türkiye Öğretmen Dernekleri Milli Federasyonu başkanı solcu Şükrü Koç tarafından hazırlanıp Tahsin Banguoğlu tarafından Başbakan'a verilen ve sonucunda Maarif Vekili Şevket Raşit Hatipoğlu'nun istifasını sağlayan muhtıra aşağıdadır.

Bu muhtıra ile (90) bin muallim CHP li gösterilmektedir. Politik bir beyannameden farksızdır .Bu sayıyı hayret muhtırayı okuyunuz. Federasyon idarecilerinin Türkiye muallimlerini nasıl politikaya sürüklemek istediklerini görünüz. Bu suretle kimlerin siyasetle uğraştığını daha iyi anlayınız. Bakalım tek taraflı bu devir ne zaman sona erecektir...

Şimdi muhtırayı okuyalım:

1 — Sayın Şevket R. Hatipoğlu Milli Eğ. Bakanlığında ta-yin olunduğu sıralarda Aydın'da Türkiye Öğretmen Dernekleri Milli Federasyonunun genel kurul toplantısı yapıldı. Hizmetin içinde bulunan her dereceden öğretmen temsilcilerinin katıldığı bu milli toplantıya katılmak ssüretile sayın Bakan eğitim meselelerimiz ve öğretmen maaş ve ekleri üzerinde kendini aydınlatıcı bilgi edinebilirdi. Davetli olduğu halde bu toplantıya gelmemesi öğretmenleri hayal kırıklığına uğratmıştır. Bu sırada A.P. İzmir senatörü Ömer Lütfi Bozcalı Kayseri'de yaptığı bir konuşmada bütün öğretmenleri kötü bir ideolojiye hizmet etmekle suçlamaya kalkışmış ve olayın basında yer alması üzerine Aydın toplantısında bulunan 320 öğretmen derneği temsilcileri büyük bir infial ve üzüntüye kapılmıştı. Bu sırada öğretmen kitlesinin gönlünü a-hacı bir kaç tatlı söz söylemek varken, Bakan Hatipoğlu gazetelere bir beyanat vererek A.P. li senatörü korumaya kalkış-

mıştır. Bakanın bu hareketi öğretmen kitlesini çok kırmıştır. C.H.P. li bir Bakanın C.H.P. ye sempatisini en kara günlerde ispat etmiş fedakâr ve Atatürkü bir kitlenin savunucusu olacak yerde Adalet Partisini savunmaya çalışması çeşitli yorumlara sebep olmuştur. Bakan da yaptığı gafı anlamış, iki gün sonra ikinci bir beyanat ile ilk beyanatının etkisini silmeye çalışmıştır. Ama olan olmuştur. En iyimser çevreler bakanın, merkez teşkilâtında nüfuzlu mevkiler işgâl etmeye devam eden eski D.P. sempatisini kişiler tarafından aldatılmış olduğunu söylemişlerdir.

2 — Mesleki teşekküller demokratik rejimin asli unsurlarındır. Bu gün Türkiye'de mevcut 90 binin üstündeki öğretmen de 320 dernek ile Türkiye Öğr. Der. Mül. Federasyonu etrafında teşkilâtlanmış bulunmaktadır. Bu kitle Atatürk'ün Partisine sempati duymaktadır. Geçen seneki başkanı Prof. Turhan Feyzioğlu idi. Bu yılki başkanı da CHP Aydın Milletvekili Şükrü Koç'tur. Federasyon yönetim kuruluna girenlerin hepsi de CHP sempatisindedir. Ve içersinde de iki tane CHP milletvekili aday bulunmaktadır. Milli Eğitim Bakanı da CHP li olduğuna göre anlaşmamak için bir sebep olmaması gerekir Federasyon idaresi ilk seçildiği gün müsbet çalışmalarında Bakan'a yardımcı olacağını ilân etmiş daima işbirliği yapılmasını istemiş olduğu halde kendi kanaatı ve etrafının tesiri ile Sayın Hatipoğlu daha ilk günden öğretmen derneklerine düşmanlığını açığa vurmağa başlamıştır. Seçim bölgesi olan Manisa'nın Salihli öğretmenler toplantısında garip bir tarzda (Benim arkamda mısınız yoksa Federasyonun mu?) sorusunu sor-

muş ve bu davranış öğretmenleri üzmüştür. Bakan meslek teşekküllerinin mevcudiyetini kabul etmeyen, meslekdaşın teveccüh ve güveni ile bu teşekküllerin başına gelenlere kötü niyetle bakan bir zihniyeti temsil eder görünmektedir.

3 — Sayın Bakan, arada, bu federasyon tüzüğünü ihlâl ederek siyasetle uğraşiyor. İstersem onu derhal kapatabilirim. Tarzında konuşmalar yapıyor. Bu beyanı da federasyonun etrafında yekvücut toplanmış olan kitleyi CHP ye karşı kırgınlığa sevk etmektedir. Biz yıllarca bunun için mi mücadele ettik? diyenler vardır.

«Sen siyaset yapıyorsun, seni kapatacağım» demekle Bakanlık hangi meseleyi hallettiğini sanmaktadır? Eğitim Bakanlığının başarısızlığı CHP nin başarısızlığı gibi görünmez mi? Federasyon siyaset yapıyorsa bu olsa olsas CHP lehine bir siyasettir. Sayın Bakan ise CHP li değil midir?

4 — Milli Eğ. Bakanı, Federasyon başkanı olan CHP li Şükrü Koç'un eğitim meselelerine olan vukufundan rahatsız olur görünmektedir. Onu kendisine rakip görüyorsa bu yarışma hizmet yolunda ve centilmence olmalıdır. Yoksa 90 bin öğretmeni CHP den soğutmayı göze almaya hiç kimsenin hakkı yoktur. Şevket Raşit Hatipoğlu bilerek veya bilmeyerek veya Bakanlıktaki çevresinin telkinile işte bunu yapmaktadır. CHP li Bakan bindiği dalı kesen kişi durumuna düşmektedir.

5 — Öğretmen derneklerinin ve milli federasyonun başında meslekdaşlarının güveni ve teveccühü ile seçilmiş öğretmenler bulunmaktadır. Bunlar Türkiye öğretmenlerinin meşru temsilcileridir. Aydın'da yapı-

FEDAİ'NİN OBJEKTİFİNDEN

CANI GENERAL GYANI

Evet, sen bir canisin Müslüman Türkdüşmanı!. Senin Makarios'tan farkın yoktur. Türk ve İslâm düşmanlığı sizin iliklerinize işlemiş.

Ölmek üzere olan yaralıları, Türk oldukları için gıdayardımlarını reddedecek kadar canavarlaşabilen sözde bir barış kuvveti kumandanının bir caniden farkı yoktur. Ona da, onun ipini elinde tutana da lânet olsun! Cezayir'de yedi sene derya gibi müslüman kanı akarken, bütün Arap âlemini darıltmamız bahasına kendisini desteklediğimiz Fransa, ses ver! Süveyş buhranında bütün İslâm dünyasını kendimizden soğutmamız bahasına kendilerini desteklediğimiz İngiltere, ses ver!. Sekizinci ordusunu mutlak bir imhadan kurtararak uğrunda binlerce Mehmetçığı feda ettiğimiz Amerika, cevap ver!. Akif'in «tek dişi kalmış cana-

var» dediği materyalist Avrupa nefes ver!. Veremezsiniz. Sizin vicdanlarınız Bastil zindanının duvarları kadar sağırlaşmıştır. Veremezsiniz zira; Kıbrıs davası, size göre bir hilâl, salıp çarpışmasıdır.

Şimdiye kadar Nato'ya, Cento'ya ne ümitlerle bağlanmıştık. Meğerse bunlar bir çürük pamuk ipliğinden farksızmış. Bir canı şebekesini meşrû hükümet sayacak kadar ileri giden böyle paktlara nasıl güvenelim?

«Gerekli tedbirler alınmıştır, alınacaktır» teranesiyle milleti uyuşturma yoluna sapan böyle olumsuz politikaya da yazık olsun! Eğer Kıbrıs giderse, bunun müsebbibleri, birinci dünyaya harbinin suçluları gibi bu memleketi terketmeli, bu vatanı durmamalıdır.

HELENİZM VE TURANCILIK

Yunan Başvekili Papandreu

bakın ne diyor: «Yunan hükümeti, helenizmin Kıbrıstaki haklı mücadelesini sonuna kadar destekliyecektir.» Bizde Turan deyince «kafatasçılar, ırkçılar, şavenistler» diye yaygarayı basan edepsizlere bilmem ki ne demeli?

Helenizm —eski İskender imparatorluğunun hükmettiği topraklara sahip olmak ideali; Megalo İdea— bir devletin milli ideali oluyor da, bizde ise Turancıyıy dedik mi âdeta vatan haini derecesinde kötüleniyoruz. Bir millet, ancak milli mefkûreleriyle hayat bulur. Zavallı perişan halimiz!..

★

BRAVO NASIR!

Gazete haberlerinden öğrendiğimize göre, Nasır; Mısır'daki mason localarını kapatmış. Ey Allahım, uzak eyleme bir Nasır da bize ver de bu fesat yuvalarından kurtulalım.

Selâm sana Nasır, binlerce selâm!

lan genel kurulda, adaylığını koyup da kazanamayan eski DP. taraftarları bazı Bakanlık mensuplarının yanlış telkin ve bilgilerine dayanarak, sayın Bakanın öğretmen temsilcilerine baskı yapmağa kalkışması üzüntü yaratmaktadır. Meslektaşlarının teveccühüne mazhar olan öğretmenleri yıldırma, ne kadar ehliyetli olurlarsa olsunlar aktif görevlerden uzaklaştırma siyaseti izah olunamaktadır. Bakan AP müfrit kadına mensup birkaç kişinin fazla tesiri altında kararlar almaktadır. Bakanlıkta iş takibi için bazı öğretmenler artık Cahit Okurer, Hüsnü Dikeçligil, Fethi Tevetoğlu gibi kimselere başvurmaktan başka çare olmadığını söylemişlerdir.

6 — Federasyon başkanı İnönü'ye muhtıra vererek Aydın kongresinde öğretmenlerin dileklerini ve görüşlerini hükü-

mete duyurmak istemişti. Bu muhtıra öğretmenlerin kanaatlarını aksettiriyordu. İnönü öğretmen temsilcilerini çok iyi karşılamış ve her zaman kendisini eğitim konuları üzerinde aydınlatmalarını istemişti. Bu muhtıra Sayın Bakana ulaştırıldığında çok sinirlenmiş ve Federasyona ateş püskürmeğe başlamıştır. Özellikle Bakanlık merkez teşkilâtının tenkit edilmesine çok kızmıştır. Halbuki bugün bir anket yapılırsa Bakanlık merkez teşkilâtından memnun olan bir tek öğretmen bile bulunamaz. Sayın Bakan merkez teşkilâtında hakim olan Tevfik İleri dostlarını korumakla kime hizmet etmektedir? Bu merak konusudur.

7 — Bakanlıkta çalışan bazı memurlarını öğretmen derneklerine ve Milli Federasyona saldırtmaktadır. Bu memurlar meslekî huzuru bozucu hareketleri-

le öğretmenler arasına nifak sokmaktadırlar.

Hususile AP. ile işbirliği halinde bulunan 1957 de DP. den 1961 de Adalet Partisinden Denizli Milletvekili olmak için çalışan İlköğretim Şube Müdürü Mustafa Cura ve Umum Müdür Muavini Necip Aşkın bu bölücü faaliyetlerine Bakanın teşvikile devam ettiklerini yaparak öğretmenler arasında baskı yapmaktadırlar. Bu zevvat öğretmen derneklerini AP. lilerin ele geçirmelerine hizmet etmekte ve Adalet Partisi Milletvekilleri ile sıkı temas halinde bulunmaktadırlar.

8 — Öğretmenlerin ortak görüşleri yukarıda özetlenmiştir. Bu meselelere ilgi gösterilmediği için, öğretmen dernekleri Ankara'da büyük bir miting yapılması için Federasyonu taz-yike başlamışlardır.

(FEDAİ)

★
**17 NİSAN KÖY
ENSTİTÜLERİ**

Her sene olduğu gibi, bu yıl da 17 Nisan günü İzmir Konservatuar salonunda Köy Enstitülerinin açılış yıldönümü kutlandı Tesbitini yaptığımız göre salonda 45-50 kişi vardı. Bunun 30 tanesi Enstitü mezunu, 20 tanesi de içerisinde bir çok müseccel komünist bulunan solcu işçi partisi mensuplarıydı.

Kürsünün önünde kapı gibi muazzam bir çelenk bulunuyordu. Başka da yoktu. Bu çelenk kordelâsındaki (TİP) rü-muzundan anlaşıldığına göre T. İşçi Partisi tarafından gönderilmişti.

— İşçi Partisinden başka dostları kalmamış ha! Vah, vah!

★
NURCULUK

Son günlerde yine nurcular aleyhine bir kampanya açıldı. Ama bu defaki nihaî bir savaşa benzemektedir. Fakat ne olsa Nurcular bu savaştan muzaffer çıkacaklardır. Zira onlar sırtlarını, Allahın yüce kitabı Kur'an-ı Kerim'e dayamışlardır.

Bize gelince; Nurculuğun müs-lüman Türk milletinin menfa-atlarına zararlı bir cereyan olduğu ilmen ve mantıken isbat edilebildiği güne kadar bu iman nuruyla nurlanan kardeşlerimizi bütün kalbimizle desteklemeğe devam edeceğiz.

★
**DEVİRİMBAZLARA MÜJDE:
MÜDDEİUMUMİYİ
YAKALAYINIZ**

Nisanın ilk haftasıydı. Talebelerimle Kemalpaşa'ya bir geziye gittik. Görülmesi icap eden yerleri gördükten sonra, çocuklarımı bir de hükümet konağına götürdüm. Talebelerim daha mini mini ikinci sınıf çocuklarıydı. Dairelerden kısaca izahat alıyorlar. Gördüklerini defterlerine not ediyorlardı.

Bir de savcının odasına gidelim, dedik. Bir de ne görelim, kapısındaki levhada savcı değil de «Müddeiumumi» diye yazılı. Halbuki memleketin her tarafında çoktan bu levhalar in-

dirilmiş, yerine savcı yazılmıştı.

İçimden «Yaşa K. Paşa müddeiumumisi» diye bağırmamak için kendimi güç tutarken, bir taraftan da bu kazaya bugüne kadar bir ilerici aydın (!) ayağı değmemiş mi acaba? diye düşündüm.

İster değsin, ister değmesin. Ben kafama uygun bir adam bulmuştum ya. Sen ona bak.

Devrimbazlara iş düştü. İster misin şimdi İstanbuldan, Ankaradan akın akın Kemalpaşa'ya gelsinler, miting yapmaya. İsmi Kemalpaşa olan bir kasabada böyle gericilik hareketi nasıl olur diye basınlar mı yaygarayı?

Ey uydurmacılar, şunu bilin ki, ben bu gün babamın lisanı ile konuşuyorum. Biraz daha kafamı kızdırırsanız vallahi dedemin linasıyla konuşmağa çalışırım.

Yaşa Kemalpaşa müddeiumumisi bin yaşa!

★
**MİLLİYETÇİ ÖĞRETMENLER
BİRLİĞİ**

Şükrü Koç'un başkanlığını yaptığı, Türkiye Öğretmenler Federasyonu idare heyetinin, T ü r k muallimini gayelerine âlet etmesi ve politikaya sürüklemesi karşısında, muallimleri bu töhmetten kurtarmak için, Ankaranın imanlı muallimleri arkadaşlarımız «Milliyetçi Öğretmenler Birliği» ismi altında bir dernek kurmuşlardır.

Türkiyenin her tarafında kurulacak bu dernekler her vilâyette federasyon federasyonların birleşmeleri neticesinde de konfederasyon haline inkılâp edecektir. İzmirde de bu derneğin açılması için hazırlıklara başlanmıştır. Milliyetçi meslektaşlarımıza duyururuz. Bu hususta dergimizden de malumat istenebilir.

★
**«PATRİKHANENİN
İHANETİ»**

Ahmet Kabaklı üstadımız, Tercümanın son sayılarında bu başlık altında bir yazı yazdı.

Diyor ki: «Fener Patrikhanesi tarih boyunca Türkiye'ye ihanet etmiştir. Buna rağmen onu hâlâ nasıl başımızda bit gibi, ciğerimizde kanser tümörü gibi tuttuğumuza akıl ermez.

Biz ki; lâik geçiniriz. Hatta bu uğurda yüzde doksan sekiz nüfusu Müslüman yurdumuzda, «Hilâfet» müessesesini söküp atmışız. Biz ki bu milleti, otuz yıl boyunca müslüman din okullarından, din adamlarından ve en'ufak cemaat teşkilâtından yoksun bırakmışız.»

Ahmet Kabaklı üstadımızın bu sözü üzerine biz, daha fazla ilâve edecek bir şey bulamıyoruz.

★
**İZMİR EMNİYET MÜDÜRÜNE
KAÇINCI DEFADIR VAZİFE-
SİNİ HATIRLATIYORUZ**

Müstehcen neşriyat yine alabildiğine gemi aziya aldı. Çıplak kadın resimleri vitrinlerden sokaklara taşmaktadır. Namus ehli hanımlarımız sağa sola bakamaz hale gelmişlerdir.

1117 sayılı küçükleri bu gibi neşriyattan koruyan kanunun sarih hükmüne rağmen emniyet makamları buna bigâne kalmaktadır. Müstehcen neşriyattan yavruları koruyun diye zaman zaman muallimlere yazı gelir. Maarif Vekâleti kanalı ile en son gelen yazı 23-3-1964 tarih, 762/2 sayılıdır. Bu yazı emniyetten de geçmiştir. Emniyet makamları buna alâka göstermezse muallim ne yapabilir? Emniyetin alâkasını çekeriz. Yoksa bu işin üzerinde bundan sonra başka türlü duracağız.

★
MANİSA MESİRİ

Adeta bir mahşer kurulmuştu. Yüzbinler dalgalanmakta idi. Çarşının her tarafında bol bol mesir satılıyordu. Fakat halk buna itibar göstermiyor, illâ camilerden, minarelerden serpilip o dualı mesirleri kapabilmek için âdeta canını atıyordu. Bir tek mesir kapabilmek uğruna göklere yükselen feryatlar, güvercinler kanat çırpışı gibi kalkan binler-

Memleketin manevi bünyesini sarsan zelzeleler bütün şiddetiyle devam etmekte. İlgililerin nasırlaşmış vicdanları da buna bigâne kalmaktadır.

BİR MÜSLÜMAN MEMLEKETİNDE BU NE CÜRETTİR?

Türkiye Öğretmen Dernekleri Millî Federasyonu Başkanı solcu Şükrü Koç'un önderliğinde Ankarada otuz üç ilerici dernek, «Gericilerle Mücadele» mevzuunda bir toplantı yaptılar. Bir hatip, komünizmle de mücadele mevzuunun programında yer almasını istedi. Bu teklif gürültüler arasında reddedildi.

Nihayet aralarında teşkil ettirdikleri «Gericilerle mücadele daimi komitesi» bir ortak bildiri hazırladı. Bazıları; «şimdilik bu bildiriye basına vermiyelim, şimşekleri üzerimize çekmenin zamanı değil» dediyse de, «yolumuzda taviz yok» sesleri arasında kabul edilmedi.

Bu ortak bildiriye göre, camilerin kapatılıp mektep haline getirilmesi, İmam Hatip Mekteplerinin, Diyanet İşleri Reisliğinin lâğvı, gerici dergilerin kapatılıp yazarlarının tevkifi, radyolarda dinî neşriyatların durdurulması istenmektedir.

Bir milletin dinî inanç ve akideleriyle bu derece pervasız ve çüretle oynanılabilen bir memlekette bu küstahlara bu

ortamı hazırlayan demokrasi ise ve demokrasi bu demekse biz bunun adına demokrasi diye miyeceğiz. Sovyet Rusya'da da mâbetlere yapılan tecavüz ancak bu kadardır. Daha fazla değildir.

★

Son birkaç ay içerisinde «geri zihniyetleri yayma» isnadı altında şu din adamlarının başına gelenlere bakınız:

Kırıkhan vâizi Remzi Çardak tevkif edilmiş, bilâhare tahliye olunarak mahkemesi devam etmektedir. Develi'de İmam Hatipli Mehmet Aslantürk, İbrahim Tuna, Alanya vâizi Hasan Aslan vazifeden uzaklaştırılmışlardır. Adana Şeyhoğlu camii-i imamı hatibi Mehmet Coşkun vekâlet emrine alınmıştır. Fethiye Müftüsü Ahmet Kestepeli, Karamürsel müftüsü Ali Yılmaz, Nallıhan müftüsü Necip Yıldırım, Kadirli müftüsü Mustafa Avcıoğlu mahkemeye verilmişlerdir.

Devlet Bakanı Omay diyor ki: «Dine cephe alanlar alâkamız yok.» Alâkamız yoksa bu din adamlarının başına gelenlere ne dersiniz? Acaba bu tek taraflı tutum tarzı ne zaman sona erecek? Bu kansız içtimaf

cinayetlerin hesabı ne zaman sorulacak?

Maraş Lisesinde bazı muallimler talebelere gerici diye söylemedik lâf bırakmıyorlar. Bazıları disiplin kuruluna veriliyor, bazılarının da tasdikname ile mektepten alâkası kesiliyor. Yine Maraş İmam Hatip mektebine gelen bir müfettiş, salonun duvarlarında bulunan bazı âyet, hadis meallerini kaldırtıyor. Şeref köşesinde bulunan camlı İstiklâl Marşı'nı söktürüp bodruma atıyor.

Nazilli'den Mustafa Arıkan isimli bir lise talebesi Risale-i Nur okuyor diye mektepten atılıyor. Yine bu cümleden olmak üzere Ödemiş Beydağ'da bir muallim abonemiz «Fedai» okuyor diye o kadar çalıştığı halde müfettişten kırık not alıyor.

«Fedai»deki hakkın müdafii olan yazarlarımızdan dolayı üzerimize vekâlet müfettişleri gönderen, bizleri disiplin kurullarına sevkeden İbrahim Öktem'in gözleri maalesef bunları görmemektedir. Şuna inanıyoruz ki, Öktem'e bu usulsuz tek taraflı tasarruflarının hesabını soranlar elbette bulunacaktır.

ce el.. Gözleri yaşartan ne heycanlı ne muhteşem tablo idi o.. Bir kere daha kanaat getirdim ki bu milletin inanç ve itikatları gökten yıldırımlar da yağsa yine de söndürülemezdir.

★

BURDUR PTT MÜDÜRÜNÜN

GAYRETKEŞLİĞİ

Burdurdan bir abonemiz bildiriyor. Neşir hayatımızda böyle bir mesele ile ilk defa karşılaşılıyor. Burdur PTT müdürü bir okuyucumuzun dergisini kendisine resmen vermemiş. «Böyle gerici dergiler okunmaz» demiş. Solcu dergiler tavsiye etmiş. Abonemiz de bu su-

retle dergisini alamamıştır. PTT müdürü, Burdur emniyet âmiri veya müddeiumumi de olsa bunu yapamayacağına göre, yoksa bu bey kendisini Örfi İdare Kumandanı mı zannediyor? Durumu Türkiye Büyük Millet Meclisine kadar aksettireceğiz. Bu ne demektir Allah aşkına... İnsanın havsalası duruyor.

İzmir Radyosu Devlet içinde Devlet midir?

İZMİR RADYOSU; İLERİCİLERİN (!) ALETİ OLMAKTAN NE ZAMAN KURTULACAKTIR ?

İzmir Radyosunun solcu bir müdürü vardır. Meşhur reformcu O. Nuri Çerman'dan farksız, İmam Hatip Okulu müdürü M. Gürkaynak'ın talebesidir. Efendim meseleyi anlatalım:

İzmir İmam-Hatip ve İlâhiyatta Öğrenci Yetiştirme Derneği Başkanlığı, radyoevi müdürlüğüne, 400 lira karşılığında bir ilân gönderiyor. İlân şu: «**Dikkat! Kurbanlarınızı İmam Hatip Derneğine veriniz. Yavrularınızı sevindiriniz.**»

Radyo müdürü, bunu kasıtlı

yanlış tefsir ederek, «Türk Hava Kurumunun aleyhine olan böyle bir ilânı yayınlıyamam» diyor.

Halbuki ilândan da anlaşılacağı üzere kurban derileri değil etleri istenmektedir. İkinci defa radyo müdürlüğüne acele kaydıyla bir yazı daha ulaştırılıyor. Radyoevi müdürünün verdiği ikinci cevap bir devrin zihniyetini apaçık ortaya koyması bakımından bir ibret nümunesidir. Radyo müdürüne göre «Kurban etlerinin başışı tamamen kişilerin dini inanç ve takdirlerine bağlı» imiş. Bu da «pedagojik esasla-

ra» uymazmış. Bu sebeple neşredilemezmiş. Pedagojik esaslarla, kurban etlerinin başışında ne gibi bir münasebet vardır? Biz bu ilgiyi anlıyamadık. Anlıyabilene aşkolsun. Elin dağıtacağı etten ona ne? Sen 400 liranı alıp, bu ilânı yapmaya mecbursun.

Radyo müdürü yoksa bu ilhamı hocası Murtaza Gürkaynaktan mı aldı? Teati edilen yazılar dosyamızda mevcuttur. Adil bir günde bunların hesabı serulacaktır. Yoksa, gözlerimiz açık gidecektir.

FEDAI

Okuyucu ve Bayilerimizin bu yazıyı dikkatle okumalarını rica ediyoruz.

Bizim komünist dergi ve yayımlar gibi gizli gelir kaynaklarımız yoktur. Fedai'nin yaşayabilmesi müslüman halkımızın müzaheretine bağlıdır.

Fedai hakkında yurdun akla gelmedik köşelerinden aldığımız mektuplar çok sevinç vericidir. Bazan bir Fedai'nin yüzlerce el dolaştığı, hatta tek bir Fedai'nin elden ele üç beş köyü gezdiği bu mektuplarda anlatılmaktadır. Bu duruma göre netice şudur ki, Fedai'yi dört bin kişi parasıyla alıp okuyabilmekte, dört yüz bin kişi ise bundan faydalanmaktadır. İlk bakışta bu iftihar edilecek bir durumdur. Fakat, dergiye yaşatacak yol değildir. Fedai'yi her seven ona abone olmaz da, abonelerden alıp okuyabilmek imkânını düşünürse bu vaziyette yalnız Fedai değil, hiç bir milliyetçi dergi yaşayamaz.

Yahudi milliyetçiliğinden misâl verelim. Yahudi, her gün sevdiği bir gazeteye 25 kuruş verir, fakat okumadan başkasına gönderirmiş. Bunu yakinen takip eden birisi: «Yahu» demiş, «sen bu gazeteye her gün 25 kuruş verir, okumadan başkasına gönderirsin. Bu nasıl iş?» Yahudi, «Ben onu yaşaması için alıyorum» cevabını vermiş. İşte yahudi milliyetçiliği budur.

Fedai'den faydalanan yüz binler haric, bedelini ödeyen dört bin devamlı okuyucumuzu ele alalım. Bunun üç bininin şöyle böyle maze-

retlerinin bulunabileceğini de kabul edelim. Geriye kalan bin okuyucu, buna diyelim ki bin mücahit, isteseler muhitlerinde herbirisi beşer tane abone yapamaz mı? Bal gibi yapar. Bir çırpıda olur beş bin abone. O zaman Fedai'nin durumunu düşününüz. O zaman Fedai'nin daha da kuvvetleşecek münderecatıyla kafalarda ve gönüllerde yapacağı inkilâbı düşününüz. Fedai daha geniş halk kütlelerine yayılamıyorsa bunun vicdani mes'uliyeti bize değil, Fedai'yi sevip de bu alâkayı göstermeyenlere aittir.

Sevgili okuyucularımızdan rica ediyoruz. Fedai'ye bir abone kampanyası açalım. Zira bu gayretleri, dâvaya büyük hizmet olacaktır.

Bayilerimize gelince; bir çoğundan maalesef şikâyetçiyiz. Bir yıla varıyor. Hesabını göndermeyenler vardır. Bölelerini iptâl ettik. Bu yüzden bir çok paramız gitmiştir ve gitmektedir. Bayilerimizin bir çoğu da her ayın onbeşine doğru mektuplar yazmakta (25-50) arasında tek-rar dergi istemektedirler. Buna imkân yoktur. Biz maddî yönü sıfır mesabesinde bir müesseseyiz. Her ay okuyucu ve bayilerden gelen para kadar dergi basabiliriz. İhtiyat fazla dergi basıp da ayırabilecek maddî durumumuz yoktur.

Sevgili okuyucu ve bayilerimizi hürmetle selâmlar, sıcak alâkalarının devamını dileriz.

FEDAI